

ES SAIG

ALGAIDA - NÚM. 187-188 - JULIOL-AGOST DE 1996

D. / D^a.
amb domicili al Carrer..... n^o
de amb D.N.I. n^oexpedit a.....
a V.I. atentament EXPOSA:

Que interessa:

BALLAR ELS COSSIERS

Es per això que V.I. suplicas que, previs els tràmits i informes reglamentaris, es digni a concedir-li el que sol·licita.

Algaida, **24** de **JULIOL** de 1.99**6**

IL.LM. SR. BATLE PRESIDENT DE L'AJUNTAMENT D'

الفيضة

EDITORIAL

LA REFORMA CIRCULATORIA

Un tema de conversa gairebé obligat aquests dies és el de la minireforma de la circulació que ha posat en pràctica l'Ajuntament; com és freqüent en aquests casos, les postures són contradictòries: per a uns és un gran encert i d'altres consideren que no s'ha arreglat res.

Aquesta divergència d'opinions neix d'una creença equivocada com és la de pensar que la reforma pretenia acabar amb el problema. Hem de tenir clar que aquest problema no en té, de solució. Tenim el poble que tenim, amb uns carrers estrets, pensats per unes necessitats molt diferents de les actuals; uns carrers per transitar-hi les persones, quatre carros i qualche guarda de bestiar i segurament els embussos que es produïen eren raríssims. Ara tenim un tràfic intensíssim de cotxes, motos, autocars i camions que de cap manera poden absorbir uns carrers que no hi estaven preparats. I aquests carrers estrets no tenen cap possibilitat d'eixamplar-se com no sigui tirant el poble i fent-ne un de nou.

Per tant, tota nova reglamentació que es faci en aquest sentit no pot tenir altra intenció que cercar petites millores. I pensam que les hem d'entendre com a proves que si no donen resultat es rectificaran i es canviaran per unes altres.

Una ajuda molt important seria la construcció d'una via de circumval·lació que, seguint el perímetre extern del poble, descongestionàs el centre. Així i tot, no passaria de ser una ajuda, perquè la circulació a l'interior del poble seguiria essent intensa. Les Normes Subsidiàries preveuen aquesta via que ja s'ha fet imprescindible i urgent.

De moment no ens queda més remei que fer provatures i assaigs per trobar el mal menor, sabent que mai poden agradar a tots. I és que, com deiem, de solucions definitives no n'hi ha. Ens hem convertit en esclaus del cotxe i no en sabem prescindir. Perquè és evident que dels cotxes que veim circular o aparcats per Sa Plaça més d'un i més de dos hi són de més. Per aquest camí -el de la conscienciació dels usuaris- també es podria aconseguir un trànsit més fluid i més fàcil.

Això ens menaria a parlar del problema de l'aparcament, però, per avui, ho deixarem. El que sí vos volem recordar és que ens tornarem a trobar pel setembre. Així que, bon estiu.

LA NOSTRA PORTADA : Idea de Jaume Falconer.

Bolletí de l'Obra Cultural d'Algaida

Revista mensual. D.L.P.M. 495/80

Domicili: Rei, 1. Algaida.

Tf. 66 50 42 / 27 25 76

Fax 12 50 44

Imprimeix: Tirrena, SA. Manacor

Tf 55 52 12

ES SAIG només es responsabilitza de l'Editorial.

Dirigeix: Delfi Mulet.

Administra: Directiva de l'Obra Cultural

Mecanografiem: Mireia Mulet i Guillem Vanrell

Col·laboren: Pere Mulet, Joan Trobat, Joan Mulet, Biel Bibiloni, Biel Sastre, Miquel Fiolet, Xesc Oliver, Víctor Andreu, Víctor Mulet, Miquel Serra, Antònia Ma Mulet, Catalina Martorell, Jaume Jaume, Miquel Molleta, Biel Majoral, Agrupació fotogràfica d'Algaida.

CALAIX DE SASTRE

CENDRES PER FER BUGADA

• L'home pot arribar a estimar la merda si la seva vida en depèn, si la seva felicitat hi va lligada". Ho va escriure un nord-americà, Henry Miller, en un llibre, *Tròpic de Càncer*, on recull les seves experiències parisenques. I m'ha vengut a la memòria aquella frase quan veig els jocs de mans i malabarismes que han de fer, com si fossin titereros disfressats de senyors de casa bona, alguns consellers i capatassos per convèncer els seus manobres de la bondat de les cendres. I sí que ho deuen ser, molt bones, perquè fa unes poques setmanes diversos capatassos d'ajuntaments diversos es barallaven per grufar de forma primera i exclusiva dins la ...cendra. És el que deia Henry Miller, i, tot i que visqué una llarga temporada a Grècia, no consta que visitàs Mallorca. Em sap greu desil·lusionar els recercadors de la nostra idiosincràsia; si hi ha un valor típicament universal és la relació d'amor que es pot arribar a establir entre diners i merda, si així convé a algú dotat d'intencions i manyes de manipulador.

Però, que no parlàvem de cendres?, dirà algun altre amb ganes d'abandonar les disquisicions poca-soltes. Parlem de cendres, doncs. I el poble, què en diu? El poble parla de diners perquè els que tenen més informació només parlen de diners. Si fossin sincers, els presumptes informats reconeixrien que no poden parlar de quasi res més, perquè ni tan sols ells mateixos estan convençuts d'aquesta etiqueta d'inofensives que han penjat a les cendres. ¿Quins efectes es poden esperar de l'acumulació i concentració en una extensió reduïda de terreny de tones i més tones d'allò que quedarà després de cremar tota la porqueria que produeix Mallorca? Qualsevol persona d'una intel·ligència mitjana ha de tenir dubtes raonables sobre la conveniència i perillositat d'aquests efectes. Els presumptes informats, que són persones d'estudis, de reconeguda capacitat i solvència en molts camps, també dubten. Si són humans i intel·ligents, han de dubtar a la força. Però, els tiren a les escombraries, els dubtes, perquè allò que interessa és l'ambició personal, la carrera política. I si cal, hi subordinen el seu propi poble. I parlen de diners, però no de merda. És tot un exemple que contradiu allò que ha deixat escrit Salvador Espriu: pot estar justificat que un home mori per un poble, però mai, mai, estarà justificat que un poble mori per un home.

D'altra banda, si tan inofensives són les cendres, ¿per què tenen necessitat de vendre-les acompanyades d'un paper d'embolicar de tants i tants de milions com parlen? Resulta sospitós que paguin el metre quadrat expropiat per a una carretera a preu de canari jove, i que en canvi el terreny per fer-hi l'abocador de cendres tenguí tarifa de gallina ponedora d'ous d'or. A més a més, ¿no diuen que la incineradora i l'inevitable abocador són bens indiscutibles per a la societat mallorquina? Idò, si és així, acostumats com estam a veure tantes persones que es desvien per al bé de la col·lectivitat, no calen contrapartides de cap casta: que les fotin dins una qualsevol d'aquestes finques que diuen que han estat ofertes. Amb un agraïment sincer i un recordatori que ja tenen el cel guanyat, els seus propietaris ja s'han de tenir per ben pagats. Bé, si fa falta, els poden regalar una placa commemorativa per allò de passar a la posteritat.

En Calaix i Desastre

M'HAN DIT QUE DIUEN

Aquest mes passat, sobretot després del plenari en què es va aprovar tallar els pins de Ses Escoles, n'hem sentit més d'un que deia que ES SAIG pegaria "a matar" amb el tema "pins de Ses Escoles". Mos sabrà greu decebre'ls, però aquest Sord no hi té res més a dir: seguim trobant que és una animalada tallar uns pins per mor d'unes cuques, però si els nostres representants municipals, elegits democràticament, així ho han decidit... Això sí, ens han demanat si les cuques algaidines són més sanguinaries que les altres, ja que a Mallorca són majoria les escoles amb pins.

Del tema "jardinet des cadafal", per anomenar-lo de qualque manera, fa molts d'anys que en parlam, i segueix igual de malament: és la negació del que podria ser un jardinet, de pocs metres quadrats, ben cuidat. Uns, i unes, que s'ho miraven comentaven que podrien encimentar-lo, o omplir-lo d'arena per jugar-hi els al.lots: seria més pràctic i més estètic.

Vàrem alabar, per encertat, l'avís de l'Ajuntament a fi que els algaidins diposassin les bosses de fems dins els contenidors els dies que pertoquen. Hem d'admetre que no ha servit per res; qualsevol dissabte o diumenge podeu veure els contenidors que vessen. I això vol dir que el problema és de civisme o educació de la gent (i la gent som noltros). Ens la confirma, aquesta manca de civisme, el merder de papers i llaunes buides que quedaren pel poble després de la carrera ciclista d'un diumenge de juny: el poble, o al manco una part del poble, quedà fet una porqueria.

Aquest mateix diumenge de carreres va quedar demostrat que Algaida és un poble amb una circulació problemàtica. Quan es tanca la circulació per Plaça (i ara per Sant Jaume en tornarem a ser servits) s'organitzen uns embussos enormes. La gent s'ho pren amb paciència, i tot es resol en qüestió de minuts, però hi ha moments de nervis.

Perquè del tema circulatori, i de la reforma, sí que n'hem sentit parlar, i molt; més que dels pins. Si una cosa ha quedat més o manco clara per aquest Sord, després dels comentaris que hem sentit, és que hi ha dos carrers que n'estan contents: Unió i Amargura. Els altres carrers... segueixen igual o pitjor que abans. Per exemple, Migdia, Sant Joan, Plaça... ara han d'absorbir tota la circulació que davalla per Colomer, i això s'ha notat, i molt. Que és un problema, i no fàcil de resoldre, tots ho sabíem, però s'haurà de millorar, no sabem com.

Un comentari que qualificava aquesta reforma ens ha fet una certa gràcia: diuen que és una reforma "a la carta". Ens explicam: si jo tenc una portassa i tenc mal entrar degut a un canvi de sentit d'un carrer, vaig a l'Ajuntament i queda resolt. Si teniu un comerç o negoci i vos sentiu perjudicats per una norma de circulació o aparcament... a l'Ajuntament vos ho canviaran. Com diu la gent, "a la carta"; voltros mateixos triau el plat per menjar.

El que està clar és que els problemes d'aparcament són cada dia més grossos. I si s'arriba a fer la reforma de Sa Plaça, no millorarà aquest aspecte. Encara que ens han dit si aquella reforma tan meravellosa de què es parlava fa un any, més o manco, ara ja no ho és tant, i s'està pensant no fer-la com estava previst, o fins i tot deixar Sa Plaça tal com està ara, però arreglada.

El mes de juny és un mes d'assemblees: Cooperativa dels pagesos, caçadors, músics, futbol, etc. En general, a totes hi assisteix poca gent; qualcú diu que és perquè coincideixen dues assemblees al mateix temps, però això són excuses, ja que la gent que hi ha d'anar no és la mateixa. Bé, com hem dit, a totes elles la resposta dels associats és magna; i, segons ens han dit, a la dels caçadors la majoria dels assistents eren de fora poble, externs. Es veu que els algaidins no són tan encesos com a caçadors, o estan tranquils de que podran seguir essent socis. Perquè n'hi ha molts, de caçadors, que es demanen com és que de cada vegada hi ha més gent que no és del poble que és soci del nostre vedat.

Els cossiers, segons ens han dit, i hem sentit qualche vespre, ja es preparen per sortir a ballar per Sant Jaume. Diuen que ja han sopat un parell de vagadès, per estar a punt de botar. També ens han dit que enguany s'han posat a assajar més prest perquè tenen por de perdre el seu lloc, ja que un grup de gent més jove han començat a aprendre a ballar els cossiers. Segurament en tornarem a sentir parlar.

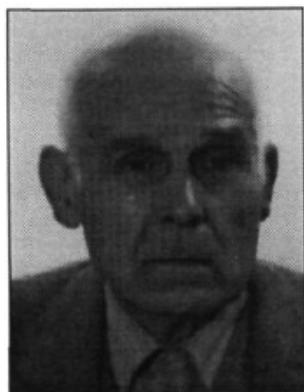
Bé, i parlant dels cossiers ens hem adonat que Sant Jaume ja és aquí. No sabem, encara, si el programa de festes és molt original i innovador o seguirà la tradició. El que vos desitjam a tots els lectors i lectores són unes bones festes de Sant Jaume. I un bon estiu, ja que fins al mes de setembre no ens tornarem a trobar. Molts d'anys!

UN SORD

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

Maria Pujol Sastre. Va morir dia 29 de maig a l'edat de 78 anys. Va Antònia Gelabert Oliver. Catalina Pujol Juan. Morí dia 4 de juny. Va morir dia 14 de juny a l'edat de 89 anys. Tenia 85 anys.

Joan Oliver Capellà. Va morir dia 2 de juliol a l'edat de 83 anys.

NAIXEMENTS

Miquel i Hèctor Rafael González, fills de Miquel i Maria del Remedio. Varen néixer dia 31 de maig.

Miquel Angel Pujol Oliver, fill de Gabriel Francisco i Antònia. Nasqué dia 3 de juny.

Plácido Enrique Lara Ballester, fill d'Enrique i Antònia. Va néixer dia 18 de juny.

Catalina Pou Ginard. Va morir dia 3 de juliol a l'edat de 83 anys.

ASSOCIACIÓ DE LA BANDA DE MÚSICA D'ALGAIDA

L'Associació de la Banda de música d'Algaida va celebrar l'assamblea extraordinària el 28 de Juny a les 22 h. en segona convocatòria, en el nou local de la Banda de música en el Casal Pere Capellà.

El primer punt va esser l'aprovació dels nous estatuts de l'associació, aquests han estat redactats per Francesc Ramis; els estatuts nous són més moderns i serveixen per establir d'una manera més clara les funcions de cada membre de l'associació, d'altra banda eliminen conceptes com el de soci honorífic que han quedat obsolets.

El segon punt va esser informatiu, la junta rectora sortint va presentar una memòria on es contemplen les activitats des del 1993, els membres de la Banda d'aquests darrers anys i una memòria econòmica.

El darrer punt de l'ordre del dia fou l'elecció de nova junta rectora, la qual va quedar formada per: Francesc Ramis Oliver, Miquel Ramon Oliver, Vicenç Daviu Mulet, Joan Oliver Garau, Francisca Maria Vanrell, Margalida Oliver i Maria Francisca Osuna; dos llocs de la junta rectora han quedat sense ocupar, però la nova junta s'ha compromés a cubrir-los aviat. De la nova junta cal destacar la joventut i la condició de músics de tots els membres electes, de fet des del 1996 tots els músics de la Banda han de tenir la condició de socis.

A S S A J O S

A L A

F R E S C A

**AMB LA
BANDA DE MÚSICA D'ALGAIDA**

**CADA DILLUNS DE JULIOL
EN EL PATI DEL
CASAL "PERE CAPELLÀ"
A PARTIR DE LES 21.30 H.**

PRENIU LA FRESCA AMB MÚSICA

L'AJUNTAMENT D'ALGAIDA informa

OBRES A CASTELLITX

Durant el mes de juny s'han acabat les obres de reforma del trespol del porxo de l'església de Castellitx. Ara només manca finalitzar la zona del presbiteri i adobar el trespol de dins l'església.

RECOLLIDA SELECTIVA DE DEIXALLES

PARC VERD

A les dependències de l'escorxador municipal s'ha instal·lat el PARC VERD on, a partir d'ara, hi trobareu contenidors per a la recollida selectiva de vidre, paper i cartró, roba, llaunes, pies i olis industrials i de menjar. A més, a l'interior del pati de l'escorxador (fora del Parc Verd) s'ha col·locat un contenidor on hi podeu dipositar deixalles voluminoses (mobles, geleres, sofàs, llits, matalassos...).

S'ha iniciat, de forma provisional, la dotació de contenidors de vidre a diversos restaurants del Municipi. La intenció de l'Ajuntament és que en un breu termini recollir el vidre de tots els restaurants i bars del Municipi ja que són els establiments que en produeixen més. Així mateix s'han instal·lat contenidors per a la recollida de llaunes a Can Guardiola i a Can Alorda.

Us recordam que dins el poble d'Algaida trobareu contenidors de recollida de vidre i de paper i cartró al carrers Pare B. Pou i al carrer Ramon Llull (Tanqueta Vella).

CAMPANYA DE SENSIBILITZACIÓ DE RECOLLIDA SELECTIVA DE DEIXALLES.

L'Ajuntament d'Algaida ha mantingut contactes amb el grup d'Esplai "Burot" d'Algaida per tal d'iniciar una campanya de concienciació porta a porta de recollida selectiva de deixalles.

Aprofitam l'ocasió per convidar totes aquelles persones i entitats que hi vulguin col·laborar perquè s'apunten a les Oficines Municipals i, a la vegada, demanar la participació de tothom en un tema tan important per a la defensa del medi ambient i dels nostres recursos naturals.

FESTES DE SANT JAUME 1996

Dijous dia 4 de juliol a la Sessió Plenària Ordinària de l'Ajuntament d'Algaida s'aprovà per unanimitat el programa i el pressupost de les Festes de Sant Jaume 1996.

Despeses: 4.465.725 PTA

Ingressos: 1.150.000 PTA

Pressupost total net: 3.315.725 PTA

Aquest pressupost és 627.995 PTA més baix que el pressupost de les festes de l'any passat. Això respon a una intenció d'aquest Ajuntament d'aconseguir unes festes més participatives i que el poble sigui el vertader protagonista de la festa. En aquestes mateixes pàgines us adjuntam l'avanç del programa de festes d'enguany.

NOVES QUOTES DE L'ESCOLETA MUNICIPAL

A la Sessió Plenària passada s'aprovaren per unanimitat les noves quotes que regiran el preu

d'inscripció i mensualitats per al proper curs 1996/97 de l'Escoleta Municipal.

Inscripció: 10.000 PTA

Mensualitat: 10.000 PTA

Berenar: 1.100 PTA mensuals

REFORMA CIRCULATORIA

El passat mes de juny s'inicià la primera fase de la Reforma Circulatoria al nucli urbà d'Algaida. Us demanem que sigueu respectuosos amb la senyalització i amb les indicacions amb els Agents Municipals alhora que us pregam la màxima col.laboració.

S'ha creat el Negociat de Multes i us recordam que si us han posat una denúncia per infringir el Codi de Circulació, en la majoria de supòsits, teniu un descompte del 50% si abonau la multa en els 10 dies hàbils comptats a partir del dia següent a la data de la denúncia. Si no s'abonen les denúncies, es tramitaran per via executiva amb els corresponents recàrrecs.

PRE-INSCRIPCIÓ A L'ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA D'ALGAIDA

Totes aquelles persones interessades en iniciar o continuar els estudis musicals en l'Escola Municipal de Música d'Algaida, han de passar per les Oficines Municipals de la Casa de la Vila per formalitzar la pre-inscripció abans de dia 31 de juliol de 1996.

El fet de pre-inscriure's és molt important ja que ajuda a fer les previsions pel proper curs acadèmic i així intentar donar més bon servei als alumnes. Per altra banda, la pre-inscripció assegura la plaça pel proper curs en el cas que, per motius de massificació, s'hagués d'adoptar un número de places limitades.

Festes de Sant Jaume 1996

AVANÇ DEL PROGRAMA

Pre-Festes

Divendres, 12 de juliol.

A les 22'00 hores. Divendres Algaidins. La

història del futbol a Algaida. A càrrec de Pere Fullana Puigserver. A l'Auditori del Casal Pere Capellà.

Diumenge, 14 de juliol.

A partir de les 15,30 hores. **2a Marató Fotogràfica d'Algaida.** Organitzada per l'Agrupació Fotogràfica d'Algaida. A sa Plaça. Programmes a part.

Dijous, 18 de juliol.

A les 22'00 hores. **Conferència: Incineració i salut.** A càrrec del doctor Carles Amengual Vicens. Organitzada per la Delegació d'Algaida de l'O.C.B. A l'Auditori del Casal Pere Capellà.

Divendres, 19 de juliol.

A les 22,00 hores. **Conferència: El futur del Mallorca i el futur del futbol a Mallorca.** A càrrec del doctor Bartomeu Beltrán, president del Mallorca. Dins els actes organitzats per celebrar el 25è aniversari del C.E. Algaida. A l'Auditori del Casal Pere Capellà.

Dissabte, 20 de juliol.

A les 11'30 hores. Titoieta Ràdio (108.0 FM) emetrà un programa especial dedicat a les Festes de sant Jaume 1996.

A les 20'00 hores. **Inauguració de les exposicions següents:**

Al casal Pere Capellà (C/ des Cavallers, 22):
- **Exposició de Fotografies** dels participants a la 2a Marató Fotogràfica d'Algaida. Durant els dies 20 i 21 els visitants podran votar per triar la Millor Fotografia per Votació Popular.

- **Exposició El clam dels feligresos.** Al casal Pere Capellà.

- **Exposició El futbol a Algaida,** dins els actes programats per celebrar el 25è aniversari del Club Esportiu Algaida.

Al local de la Delegació d'Algaida de l'Obra Cultural Balear (C/ del Bisbe, 4):

- **Exposició de Ventalls antics.**

A l'Edifici de l'antiga Peixeteria:

- **Obertura de la Titoieta Boutique** amb la presentació de dues noves camisetes dissenyades per Jaume Falconer.

A la casa núm. 3 de sa Plaça:

- **Exposició d'Olis** a càrrec de Rafel Perelló.

Durant les Festes de sant Jaume romandrà oberta, a les escales de la Casa de la Vila, l'**Exposició Permanent de Fotografies** de l'Agrupació Fotogràfica d'Algaida.

Diumenge, 21 de juliol.

A les 19,00 hores. Partit de futbol entre jugadors que hagin jugat amb el C.E. Algaida durant aquests vint-i-cinc anys.

A les 22,00 hores. **Concert d'Estiu de la Banda de Música d'Algaida.** Al pati del Casal Pere Capellà.

Dilluns, 22 de juliol.

De les 10,00 a les 13,00 hores. **Curset de construcció d'estels** per a petits i majors a càrrec de Cosme Ensenyat. A ses Escoles.

De les 10,00 a les 13,00 hores. **Taller de Capsgrossos** per als nins i nines. Organitzat pel Grup d'Esplai Burot d'Algaida. A ses Escoles.

A les 19,30 hores. **Futbol Escolar.** Al camp de Futbol es Porrassar.

A les 20,00 hores. **Finals de Futbol - 7.** Al camp Municipal de Futbol es Porrassar. Festa a l'Esport.

Dimarts, 23 de juliol.

De les 10,00 a les 13,00 hores. **Curset de construcció d'estels** per petits i majors a càrrec de Cosme Ensenyat. A ses Escoles.

De les 10,00 a les 13,00 hores. **Taller de Capsgrossos** per als nins i nines. Organitzat pel Grup d'Esplai Burot d'Algaida. A ses Escoles.

A les 22,00 hores. **Divendres Algaidins. Taula Rodona: El futbol a Algaida. El C.E. Algaida.** Amb la participació de les persones directament relacionades amb el futbol d'Algaida en aquets 25 anys del C.E. Algaida.

Festes

Dimecres, 24 de juliol. Sa Revetla.

De les 10,00 a les 13,00 hores. **Curset de construcció d'estels** a càrrec de Cosme Ensenyat. A ses Escoles.

De les 10,00 a les 13,00 hores. **Taller de Capsgrossos** per als nins i nines. Organitzat pel Grup Esplai Burot d'Algaida. A ses Escoles.

A les 19,00 hores. **Cercaviles** amb els caps-grossos acompanyats per la Banda de Música d'Algaida.

A les 19'30 hores. **Inauguració de l'Exposició "Cossiers"** a la Placeta de l'Església, a càrrec de Jaume Falconer.

A les 20,00 hores. **Els Cossiers** faran el quadrat.

A les 22,30 hores. **Concert de la Banda de Musica d'Algaida.** A sa Plaça.

A les 00,00 hores. Rodelles a sa Plaça.

A les 00,00 hores. **Berbena** a ses Escoles amb:

LOS AMIGOS I ORQUESTRA CALIFÒRNIA

A la 1,00 hores. **Castell de Focs Artificials** a ses Escoles a càrrec de Pirotècnia Jordà de Lloret.

Dijous, 25 de juliol. Sant Jaume.

A les 6,00 hores. **Alborada** pels xeremiers d'Algaida.

A les 11,00 hores. **Missa de Festa.** Retransmissa en directa per Titoieta Ràdio (108.0 FM) amb la col.laboració del Ràdio Club d'Algaida. Els Cossiers ballaran l'Oferta. En acabar, amollada de coloms a càrrec del Club Colom-bòfil d'Algaida i danses dels Cossiers a sa Placeta de l'Església.

A les 12,30 hores. Inauguració de les noves dependències del casal Pere Capellà.

A les 19,00 hores. **Futbol.** Partit de la celebració del 25è aniversari del Club entre els equips:

C.E. Algaida

C.D. Constança

Homenatge als jugadors Rafel Rafael Capellà "Basseta" i Fernando Ruíz.

A les 22,30 hores. **Representació** de l'obra *El millor dependent del món* de Francesc Llorenç i Gàcia pel Grup de Teatre ES PORRASSAR. A sa placeta des Sitjar.

Divendres, 26 de juliol. Santa Anneta.

A les 12,00 hores. **Carreres de joies**, organitzades per l'Associació de Pares i Mares d'Alumnes.

A les 15,30 hores. **XXXVII Gran Premi Ciclista Algaida**, organitzat pel Club Ciclista "A Poc a Poc". (Programes a part).

A les 22,30 hores. **Ball de Bot** amb el grup folklòric **ESTEL** de Lloseta.

A les 00,00 hores. A sa Plaça. **Lliurament dels premis** de la 2a Marató fotogràfica i "Santa Anneta '96 de cultura i llengua catalanes" atorgat per Titoieta Ràdio.

A les 00,30 hores. A sa Plaça. **Actuació** del grup musical:

PA AMB OLI BAND**Dissabte, 27 de juliol.**

A les 10,00 hores. **Futbol Infantil**. Camp Municipal d'Esports *Es Porrassar* entre
C.E. Algaida
C.D. La Unión.

A les 11,30 hores. **Futbol-7**. Camp Municipal de Futbol es Porrassar.

A les 12'30 hores. **Volada d'estels**. Al Camp Municipal d'Esports *Es Porrassar*.

A les 15,30 hores. **Gran Gimcana Automobilística Cultural i d'Habilitat**. Concentració al Camp Municipal de Futbol es Porrassar. (Programes a part).

A les 16,00 hores. **Gran Tirada al Colomí**, a Binicomprat, organitzada per la Societat de Caçadors d'Algaida. (Programes a part).

A les 22,00 hores. **Concert de la Banda de Música de Petra**. A la placeta de l'Església.

A les 23,30 hores Berbena a ses Escoles amb:

GEMINIS I LOLO'S BAND**Diumenge, 28 de juliol.**

A les 10,00 hores. **Futbol Aleví** al camp Municipal de Futbol es Porrassar.

A les 11,30 hores. **Futbol-7** al camp Municipal de Futbol es Porrassar.

A les 17,00 hores. **Futbol Cadet** al camp de Futbol es Porrassar entre els equips
C.E. Algaida
C.D. La Unión.

A les 17,30 hores. A sa Plaça **III Torneig d'Escacs de Partdes Ràpides**.

A les 19,00 hores. **Futbol Juvenil** al Camp de Futbol es Porrassar entre els equips:
C.E. Algaida
C.D. La Unión

A les 19,30 hores. A sa Plaça. **Animació Infantil** a càrrec del grup **ELS PUPUTS** d'Algaida. Acte patrocinat per la Caixa.

A les 21,30 hores. A l'Església. **Concert** a càrrec de l'**ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BALEARS**. Amb el següent programa:

I Part

El Sombrero de Tres Picos Suite núm. 1 i Suite núm. 2 de **Manuel de Falla**.

II Part

Concert núm. 1 per a piano i orquestra de **Txaikovski**

(Festival de Música Pla de Mallorca)

A les 23,00 hores. A sa Plaça lliurament del premis:

Torneig Infantil d'Escacs i Gimcana Automobilística

A les 23,30 hores. A sa Plaça actuació del grup musical

ENTRANYABLE MALLORCA

A la 1,00 hores. **TRACA FINAL I FI DE FESTA**.

MOLTS D'ANYS A TOTS!

COMUNICAT DEL BATLE

Benvolguts veïns,

al llarg d'aquest primer any de mandat del nou Consistori, i sense perjudici de què ens queda molt per fer, pens que l'Ajuntament ha cobert objectius importants per al poble. Cal destacar la reforma de l'Escorxador i de Castellitx, la dotació de xerxes d'aigua potable i clavagueram a Randa, l'aprovació del projectes de reforma de sa Plaça, de la Casa de la Vila i l'ampliació i reforma del camí de s'Estació. A l'Escorxador s'ha instal·lat el Parc Verd on trobareu diferents contenidors per afavorir la recollida selectiva de les deixalles i el reciclatge.

S'han habilitat nous espais al Casal Pere Capellà: Banda de Música, Gent Major, servei d'assistència social, Titoieta Ràdio. L'organització del Divendres Algaïdins, el Premi d'Investigació de Castellitx, la publicació de les edicions Pere Capellà, la creació de les Plaguetes són algunes de les passes que ha fet aquest Ajuntament a nivell cultural, sempre amb l'objectiu de fomentar la cultura per al poble ja que aquest n'és el seu depositari.

El paper de les entitats ha estat fonamental en aquest aspecte. Vull aprofitar per destacar el segon lloc del Campionat d'Espanya que han aconseguit les nines del club de voliebol; sense cap dubte aquest fet s'escriurà amb lletres grosses a la història del poble.

Però un any dona per molt, hem tengut temps per parlar d'abocadors de cendres, sortint al pas d'informacions poc estrictes i no sé si mal intencionades; del pins de ses escoles i de les conseqüències que tenen sobre la salut i el rendiment dels infants del poble que van al Col·legi Públic Pare Pou; de la impossibilitat de seguir endarrerint les normes subsidiàries a conseqüència de l'espera de l'aprovació del Pla del Pla, reforma circulatòria, etc.

Vull aprofitar aquestes pàgines per fer una crida als altres grups polítics, a les entitats i a tots els veïns per animar-los a seguir ajudant amb les seves idees, iniciatives i alternatives per avançar cap al futur, els pobles no es construeixen des de la passivitat ni confiant en pregàries en llatí.

Som al mes de juliol, per tant arriben les Festes de sant Jaume, arriba el moment de fer una aturada al camí, de rompre amb les polèmiques, de descansar dels mals de caps i preocupacions. Hem de fer festa, participar amb la festa, compartir il·lusions i passar uns dies de bauxa i alegria. L'Ajuntament us desitja bones festes.

Francesc Antich i Oliver, Batle d'Algaida.

NOTICIARI de l'OBRA CULTURAL BALEAR

CONFERÈNCIA

Un abocador de cendres a Algaida? Serà el nostre poble el cementeri del fons de Mallorca? Contaminen o no contaminen, les cendres? Hi ha alternatives a la incineració? Quines?

Per intentar respondre aquestes i altres qüestions tendrem entre nosaltres

El Dr. Carles Amengual i Vicens

Metge, biòleg, professor de la Facultat de Medicina de Barcelona.

Portaveu del col·lectiu "Sanitaris contra la incineració"

que farà una conferència **el proper dijous dia 18 de juliol a les 22 h.** al Casal Pere Capellà del carrer dels Cavallers. Hi quedau tots convidats.

FESTES DE SANT JAUME

MOSTRA DE VENTALLS ANTICS

Per poder realitzar aquesta mostra, necessitam la vostra col·laboració. Si teniu ventalls i voleu ajudar-nos a fer més lluita aquesta exposició, posau-vos en contacte amb na **Catalina Ballester**, telèfon 66 50 40, (o amb qualsevol altre membre de la Junta) abans de dia 18 de juliol. Moltes gràcies.

La inauguració serà **dissabte dia 20 de juliol a les 20 h.** al nostre local.

Desitjam de tot cor que passeu unes bones Festes de Sant Jaume i un bon estiu.

PINS DE LES ESCOLES

Vos adjuntam còpia de l'escrit que la Junta Directiva, en nom de l'entitat, ha adreçat al Batle d'Algaida per demanar-li que reconsideri la decisió adoptada per majoria en una Sessió Plenària de tallar els pins de Ses Escoles.

La Delegació de l'OCB a Algaida, entitat sensibilitzada en temes que afecten la natura, i per tant també les persones, es dirigeix a Vostè com a Batle-President d'aquest Ajuntament, per sol·licitar-li l'indult dels pins de les Escoles, injustament condemnats a mort.

La qual cosa esperam que ens atorgarà perquè consideram que és justa.
Algaida, a 4 de juliol de 1996

Sr. FRANCESC ANTICH, BATLE-PRESIDENT DE L'AJUNTAMENT D'ALGAIDA

NOTICIARI

El grup de teatre "Es Porrassar" va fer una eixida a Portugal. Aquí teniu els components de l'agrupació teatral a la capital portuguesa. El que no ens han dit és si hi anaren a fer comèdia o en pla seriós.

El mes passat ja vos dèiem que el nostre col.laborador l'apotecari Gabriel Martorell havia rebut un premi de l'Institut Nacional de Meteorologia per la seva cooperació desinteressada. A escala nacional es concediren tres premis i un va ser el seu. Aquí rep el premi de mans de l'aleshores ministre Sr. Borrell.

PLUVIOMETRE

El mes de juny sol esser molt escàs de pluges, que, d'altra banda, en aquest temps ja resulten molestes pels pagesos que es troben de ple en la tasca de recollir. Però enguany aquest mes ha mantengut la tònica de tot l'any i s'han recollit 31'6 litres. Ja sabem que a ho-

res d'ara les pluges són molt irregulars i poden variar bastant d'un indret a l'altre del poble.

Enguany tothom té la impressió que ha plogut molt. Ara bé, pensam que al final la quantitat no estarà gaire pel damunt del normal. El que passa és que ha estat un ploure molt regular.

ENTREVISTA

Carles Amengual, passió per la salut, documentació contra la incineradora

Quan un i una llegeixen al diari una notícia de tal magnitud -"Algaida, possible receptor de les cendres de Son Reus"- esperen, des del fons de la seva ingenuïtat democràtica, no només els pertinents desmentits oficials, sinó també un debat profund sobre les possibles conseqüències per al poble d'un fet tan transcendental. Vana il·lusió: per arribar més enllà dels tòpics i indocumentats comentaris de cafè, hem hagut d'anar fora poble, concretament a Selva. Allà ens ha rebut **Carles Amengual i Vicens**, metge, biòleg, un autèntic apassionat per tot allò relacionat amb la salut -la medicina no només és la seva professió, és la seva curolla- amb una documentació molt extensa sobre el tema de la incineradora.

No han calgut preàmbuls ni preguntes; la seva argumentació raja com un riu d'aigua clara. A més de posar a l'abast dels lectors d'ES SAIG tota la seva informació, el doctor Amengual s'ofereix per venir a Algaida a fer una conferència sobre la incineradora, oferiment que acceptam amb molt de gust. Aprofitam l'avinentsa per convidar-vos-hi; serà dia 18 de juliol a les 10 del vespre. Pot esser un bon preludi de les festes.

---Han parlat de Son Nuviu, a Petra, per dur-hi l'abocador, però també d'altres pobles: Ariany, Algaida... El vostre batle sembla que ha dit: Com que és el meu poble, li podeu dur. Jo em pensava que això del franquisme ja s'havia acabat. Però ja en parlarem més endavant, dels polítics i dels seus partits.

---Som el portaveu de *Sanitaris contra la incineració*, un col·lectiu de 500 metges, ATS i apotecaris, integrat dins la *Plataforma contra la incineradora*. En nom seu, tres metges i un

Dades biogràfiques:

Carles Amengual i Vicens és metge homeòpata i biòleg, professor de la Facultat de Medicina de Barcelona, president de l'Acadèmia Mèdico-Homeopàtica de Barcelona i secretari general de la *Liga Medicorum Homoeopathica Internationalis*.

biòleg hem fet un estudi de 700 pàgines que hem titulat "Incineració i Salut", però que jo l'anomenaria "Incineració o Salut". Aquest estudi ens ha servit, després d'analitzar des del punt de vista científic la incineració, per concloure que aquesta només té avantatges per als qui la fan; el seu mòbil és exclusivament econòmic.

Ens mostra uns documents amb uns paràgrafs subratllats, i remarca:

---Mirau, els tècnics i polítics ens prenen el pèl. En aquests moments hi ha un autèntic tràfic d'informes tècnics sobre incineradores que circulen pertot amb les mateixes argumentacions, fins i tot amb les mateixes paraules. Observau què diu l'informe tècnic del Consell Insular de Mallorca sobre la incineradora de Son Reus: *"És molt difícil aconseguir l'acceptació inclús de plantes modernes d'elevada eficàcia, com la que s'ha de construir a Son Reus. El motiu d'això és que l'actitud de l'opinió pública no es basa en fets, sinó en emocions i en una informació insuficient o inadequada"*. I ara fixau-vos què diu aquest informe sobre una incineradora que volien construir a Euskadi.

Els nostres ulls, entre admirats i divertits, poden llegir la traducció castellana de les mateixes paraules remarcades anteriors: "Es

my difícil conseguir...". Això sí, han canviat Son Reus per Bizcaia!

"L'únic motiu de la incineració és el negoci"

---He anat a molts llocs fent conferències o participant a taules rodones sobre incineradores: València, Madrid, Canàries, Barcelona...Ho faig de forma desinteressada. És que en volen posar pertot; ja n'hem aturades unes 30 a l'Estat espanyol. Però una de les xerrades més emotives que he fet, i ja en duc més de 60, va ser la d'Ariany. És tenir molta barra, cau fora de tot pensament racional voler posar les cendres a un lloc on tens l'aigua a un metre i mig dels teus peus.

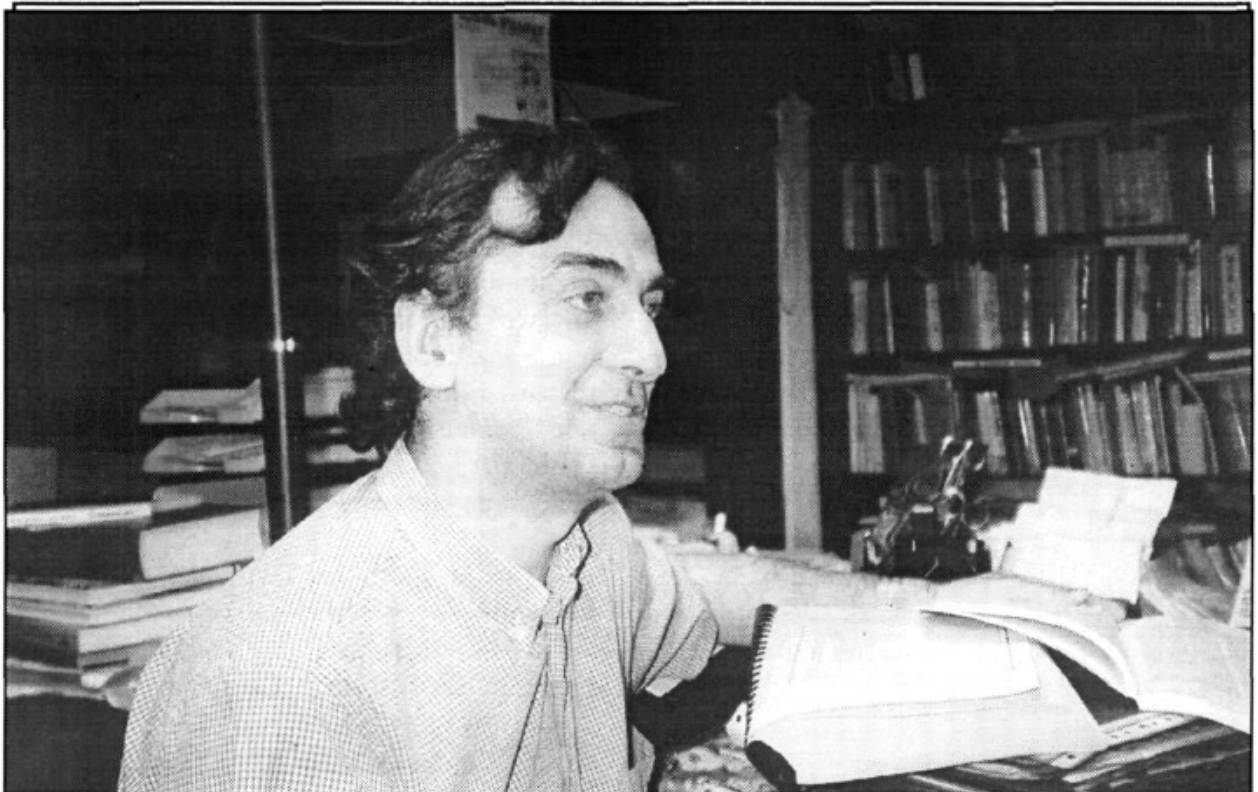
Aleshores comença els seus forts retrets als partits polítics. Al llarg de l'entrevista n'hi haurà per a tots; cap no quedarà falló.

---Em sobta molt que el batle d'Ariany, i secretari general d'UM, ara parli de democràcia i de plantejar un referèndum al seu poble. ¿I per què no un referèndum a tot Mallorca? ¿Per què UM va rebutjar la iniciativa legislativa popular quan el poble mallorquí s'havia manifestat en contra de la incineració? ¿Per què la Comissió de Sanitat d'UM, integrada per tècnics del seu propi partit, aconsellaren oposar-se a la incineració i

els polítics, concretament Maria Antònia Munar, digueren sí? Cosa que, per cert, ha provocat baixes de militants al partit.

Torna a agafar el dossier de 700 pàgines "Incineració i Salut", ens mostra un esquema i reprèn el discurs explicatiu.

---Perquè no puguin dir que ens basam en emocions i no en fets, hem confeccionat aquest dossier que el distribueix Greenpeace. Hi hem fet referència a més de 7000 treballs de la bibliografia científica mundial; és una feina totalment documentada, no ens hem inventat res. Però les institucions se l'han passada per l'esquena, aquesta feina. I sabem que la incineració és tot un risc per a la salut. Mirau, només parlen de cendres, però una incineradora produeix tres castes de deixalles: les escòries, allò que queda solidificat després de cremar; els residus de depuració, les substàncies que queden als filtres després de fer-hi passar els fums, substàncies que són enormement tòxiques; i finalment les cendres. Doncs bé, segons dades de la mateixa Tirme, l'empresa constructora de la incineradora de Son Reus, aquests residus suposen el 49 per cent en pes del total que entra dins la caldera. Ells mateixos reconeixen que queda quasi la

meitat del que cremen! Què estam arreglant, idò?

---I què vol dir això? Ells mateixos també ho reconeixen: que el forat de Son Nuviet quedaria ple, a vessar, en dos anys. És a dir, d'aquí a dos anys hauríem de necessitar un altre abocador. Mirau, això de Son Nuviet, d'Ariany, d'Algaida... és una comèdia. Si la incineradora té una vida útil calculada pels mateixos tècnics de 25 anys, això implica que hem de menester 12 abocadors com el de Son Nuviet. I com que a Mallorca ens sobra el territori...

---I l'aigua, també ens sobra aigua. Perquè, per molt que diguin que les cendres les fan hermètiques amb ciment, tots els abocadors tenen fugides, clivelles, que fan que la contaminació arribi a l'aigua del subsòl.

---I també podem parlar de les substàncies que surten sense control amb els fums per la xemeneia de la incineradora: plom, mercuri, cadmi, níquel... Diuen que ho controlen però no és cert. Si la legislació no és més que un permís legal per contaminar, encara que s'ha de dir que la legislació actual és millor que la de fa 10 anys.

---En definitiva, i això poseu ben clar, l'únic motiu de la incineració és el negoci. La incineradora de Son Reus suposarà un benefici de 1.300 milions cada any, de 4 milions de pessetes cada dia. L'autèntic mòbil d'aquest muntatge és econòmic. És un doble guany: els pagam perquè cremin els nostres fums i a més produeixen electricitat que venen a GESA. Qui hi guanya? Tirme, que és una UTE (Unió Temporal d'Empreses) constituïda per GESA, *Dragados y Construcciones* i *Fomento de Construcciones y Contratas*. Remarca això de temporal, perquè és molt important. Ells hi guanyen; el poble, no. I la responsabilitat legal, de qui és? Sorprenentment, l'empresa té una responsabilitat legal sobre els abocadors de només 10 anys; als 10 anys la seva responsabilitat haurà prescrit. De qui serà aleshores? Esper que hagi quedat ben clara quina és la lletra menuda que hi sabem llegir

"Tenim tot el dret a pensar que darrera tot això hi ha d'haver compensacions"

als seus documents tota aquesta gent que ens movem només per emocions, i no per fets.

Agafa uns altres documents, són escrits de l'empresa Tirme i assenyala unes indicacions que hi té.

---No fa falta que ho copieu; ho repartiré fotocopiats el dia de la conferència. Fixau-vos en

aquestes faltes de mecanografia; si una gent no és capaç de corregir un text seu, un simple paper escrit, els hi hem de fiar un abocador de substàncies tòxiques? Això són només defectes de forma, dirà algú; molt bé, ara anem al fons de la qüestió. Mirau la quantitat de tones diàries de residus que diuen ells mateixos que produiran cada dia, 598 tones, 598.000 kg, i que pensen traslladar en camions de 24 tones de capacitat a l'abocador, i per això escriuen 17 camions/dia, o 6400 camions/any. Si ni tan sols saben dividir! Dividiu aquesta quantitat per 24 tones de cada camió, i surten 24, no són 17, són 24 camions per dia. I per tant 8760 camions per any. Aquests tècnics que en saben tant han perdut 2360 camions cada any per les bardisses, no saben com! Voleu dir que aquesta gent són de fiar? Camions que circularan per les carreteres carregats de substàncies que la mateixa legislació cataloga de tòxiques i perilloses.

---¿Què pretenen aquests empresaris, i polítics que els ho consenten, amb la seva total manca d'ètica? La incineració és una farsa, i els polítics que la permeten són uns farsants. Tenim tot el dret a pensar que darrera tot això hi ha d'haver compensacions. Sí, poseu amb tota tranquil·litat, això ho dic jo sota la meua responsabilitat, no ho dius tu. M'han amenaçat que em duran als tribunals, però encara és l'hora que ho facin. Ho dic jo, però amb tot un conjunt de científics darrera.

Hem arribat a un dels punts en què més contundent es mostra el doctor Amengual.

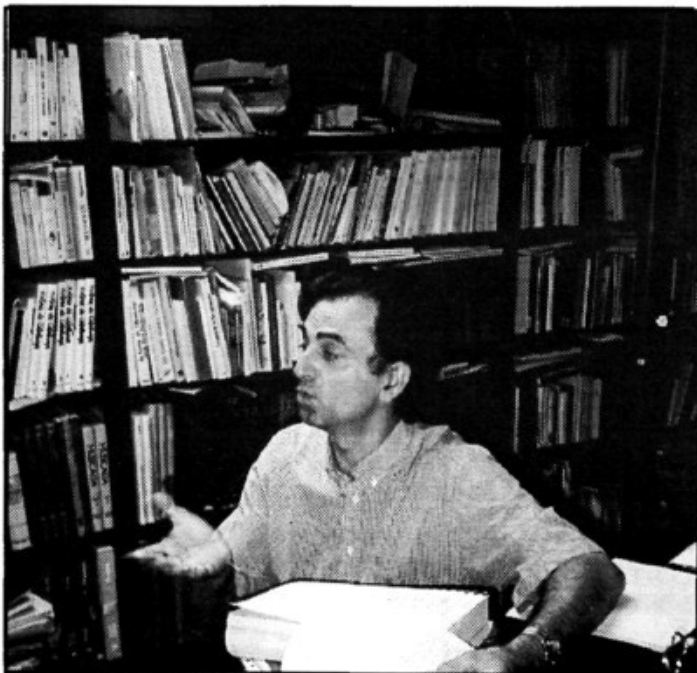
---No vull que als mallorquins ens prenguin més el pèl. La manca d'ètica ha

arribat a tots els partits. Els polítics ens enganen, són uns farsants. Si el PSOE de Madrid està en contra de la incineració, per què el de Balears hi està a favor? Em consta que els han volgut convèncer del seu error, però els de Balears no han volgut saber res; ha pogut més el seu desig d'aferrar-se al poder del Consell Insular de Mallorca. El PP d'aquí és favorable a la incineració, però el de Canàries hi està en contra. I del PSM he de dir, amb molt de dolor perquè som antic votant seu, que ha enganat el seu electorat per tenir un poc més de folklore, un poc més de teatre. Fa molt de temps que la nostra cultura es troba amenaçada; van ben errats si creuen que un sol partit ens salvarà. Per tenir tres cadires més de poder han claudicat en un aspecte fonamental com és el de la incineradora. Els del PSM són els que més s'han cremat. Haurien d'haver estat més llestos, i fer com Esquerra Unida.

Després de la repassada general d'empresaris, tècnics i polítics, és hora ja de parlar d'alternatives.

---¿Què hem de fer davant la incineració? No és un problema personal, de les persones, és un problema sobretot polític. Els polítics han de posar impostos a tots els empresaris que presentin els seus productes amb plàstic. Si seguim pel camí actual, arribarem a un absurd; a Alemanya el rebut del fems ja costa 87.000 pessetes anuals a cada família. A Àustria ja han prohibit els recipients de plàstic per a aliments líquids. El Worldwatch Institute, un organisme científic de caire mundial que elabora cada any el seu informe anomenat "L'estat del món", diu en el de 1995 que la reducció de la quantitat de materials que s'han d'eliminar és essencial per a la salut del planeta. L'alternativa a la incineració és el reciclatge i la recollida selectiva. A cada casa hi hauria d'haver diferents poals de fems: un per a paper, un altre per a vidre, un altre per a matèria orgànica i un darrer per a plàstics i metalls. Si a Menorca ho han sabut arreglar sense cremar, i fan compost, per què no ho podem arreglar a

Mallorca? Me'n fii més d'un pagès que d'un tècnic. Que els polítics apliquin el sentit comú tradicional del pagès que mai no havíem d'haver perdut. Aquests polítics, que tant els és tenir la cartera d'Esports com la de Medi Ambient, que volen seure a qualsevol cadira de poder per fer el bé al poble, idò que el facin, i que no ens enganin més.

---I si és de llocs de feina, també en podem parlar. Mirau què diu el mateix informe "L'estat del món" abans esmentat. Copieu literalment: "Cada milió de tones de residus sòlids tendeix a generar 1600 llocs de treball en el reciclatge: si aquests mateixos milions es col·locaven en un abocador, tan sols es proporcionaria treball a 600 persones, i la incineració de la mateixa quantitat de residus exigiria únicament 80 treballadors". Està ben clar: la incineració és una farsa, que produeix una gran concentració de guany en unes poques persones, a canvi del perjudici de la majoria.

L'entrevistador aplega veles: paper, bolígraf i enregistradora. Ha parlat una persona documentada. Ara que en parlin altres.

Miquel Serra i Roig

**IX FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA
A CURA
MANCOMUNITAT DEL PLA DE MALLORCA**

JULIOL

Dia 24 (Dimecres) - VILAFRANCA

Amics del Cant Gregorià

Dia 28 (Diumenge) - ALGAIDA

*Orquestra Simfònica de les Balears
i Ramon Coll (Piano)*

AGOST

Dia 1 (Dijous) - LLUBÍ

*Cor de Cambra de Reial Conservatori
d'Estocolm (Suècia)*

Dia 15 (Dijous) - SENCELLES

Trio de Corda "Reger"

Dia 25 (Diumenge) - ARIANY

Orquestra de Càmera "Octet Schubertiada"

SETEMBRE

Dia 1 (Diumenge) - SANT JOAN

Camerata "SA NOSTRA"

Dia 8 (Diumenge) - COSTITX

Piano a 4 mans (Fco. Blanco i M. Victòria Cortés)

CLOENDA

Dia 15 (Diumenge) - SANTUARI NTRA. SRA. DE CURA

MARIELLE NORDMANN (Arpa)

ENTRADA GRATUÏTA.

AGRUPACIÓ FOTOGRÀFICA D'ALGAIDA

Fotografia de Joan Capellà

Continuant la tasca començada fa dos mesos -tasca ben agradable i profitosa, val a dir- d'acostar als nostres lectors i lectores els treballs guanyadors del darrer Certamen Literari de Castellitx, aquest mes és el torn del guanyador del primer premi de poesia, *El clam dels feligresos*, l'autor del qual és **Bernat Oliver Font**. Aquesta vegada, però, us deixarem amb un endarrer, perquè només en podreu tastar els primers poemes. La causa de no publicar íntegre el treball és que, en el moment d'escriure aquestes ratlles, l'autor gestiona amb una prestigiosa editorial barcelonina l'edició del poemari complet. Desitjam que els interlocutors facin tec i que ben aviat tenguem en les nostres mans un bon llibre de poesia. I si és amb el suport de l'Ajuntament d'Algaida, millor. Perquè no només de vi i coca viu l'home.

EL CLAM DELS FELIGRESOS

-primers poemes-

Bernat Oliver Font

7

És aquesta malaltia que patim certs viatgers,
la que ens reté de sobte a contemplar, aturats a tota pressa,
desenjoïats de falsos bagatges, la immensitat de la bellesa.
Aquesta punyida que ens afluixa
i ens asseu a la trona de veure l'invisible,
tot remenant amb frenesí els ulls dels sentiments i dels sentits que,
quant a adonar-se del que sembla no existir, són, tanmateix,
els únics que ens saben despullar del fred i la cuirassa;
i així com qui rebenta a néixer
i és embolcallat amb les primeres de les robes, així,
ens embolica aquesta tendra malaltia,
amb teixits que reblaneixen l'esperança de la vida,
tants de tels de maques sensacions
que ens deixen convertits en vells infants d'uè,
prou capacitats per alenar i somriure davant el bell soroll
que produeix la caiguda tardoral del fullam d'aquest camí.

77

La casa tancava portes i parets i ens deixava a dins, assegudets davant el foc, mans estretes, boques menjant, escalfant-nos, dinant. Rere les orelles els professors acabaven la feina per devers l'aula, els cambrers del col·legi anaven i venien amb un tocar de plats impertinent; la llum de setembre, talment, reflectia la puresa de les ombres, de les coses, i les bubotes dels vianants irrompien per la claraboia de vidre que donava al carrer major del poble.

Dinàvem de sopes aquell migdia. Érem tres amics que ens divertíem cadascú amb les seves infanteses de poc pes. Contàvem històries més o manco vertaderes, beviem aigua i ens alegràvem descobrint que hauríem de morir els uns en els altres, aficats dins cada contarella que amollàvem i sembràvem en els cors.

El menjador d'aquell col·legi ens empresonava perfectament dins l'espai que, tot i la grandària del món, havien triat els nostres pares perquè algú ens ensenyàs no sé quines coses de la vida.

En aquell temps que partírem, érem tota la il·lusió, quant a dir als peregrins que trobàvem pel camí, que, nosaltres, dedicats a l'observació, l'escriptura i la pregària, alentíem la durada dels jorns mitjançant la meditació.

Adesiara succeïa que retrobàvem qualche campament a qualche bosc, on el foc encès per altres persones enlairava una cendra voladissa que tot d'una detectàvem, tot i que el vent del mar, com sempre, prest l'enretirava terra endins. Conversàvem. Ens feien saber que els ancians morien els uns rere els altres; que, per culpa de la carnota i del vi, els jovençans havien tornat homenarros de panxa plena i cara roja que no volien moure's més que molt per segons què; que els infants que coneguèrem, ara jovenots, eren savis que coneixien la vàlua dels objectes que havien anat arreplegant pertot arreu. Que a molts d'ells el viatge se'ls feia massa llarg, carregats com anaven cada vegada més i que ja algun havia esbossat la idea tan temuda per mi de l'establiment.

Sempre fèiem un parell de voltes abans de continuar. Alguns nadons, de mesos, proferien sons familiars que s'escampaven pel paratge, conquerint-lo per a nosaltres com una flama d'esperança que ens ajudava a mirar el cel i a avançar les passes cap a fugir del conformisme.

La joventut és l'edat única de cada persona,

llavors hi ha els anys,

mamuts que s'amunteguen per dormir sobre nosaltres,

amb el seu glatir, amb el seu remenar-se pererós

que ens fa saber que no són morts.

Ans al contrari,

esperen jaguts acabar de soterrar-nos la fotografia de la platja,

quan jugàvem amb l'arena a fer castells i miràvem d'incògnit

els cossets de les al·lotes amb aquells ulls de dependència i d'atracció

que tant s'assembla a com miren cap a Déu les persones d'edat.

Sota la feixugor de les còrpores inflades de vida d'aquests animalarros,

esclafadets com anirem, cal que no oblidem aquestes dues coses:

principalment, que són ben nostres,

permanentment, que els comandam.

La nostra edat és aquella idea que ens faci il·lusionar,

i és aquí, exactament aquí, on hem de retratar-nos,

en la certesa que l'únic del que es tracta és d'estar contents.

v

Aquesta nit he dibuixat un boci d'interrogant...

Depositàvem els cranis sobre la pedra humida,
 reculàvem una mica per veure que no duïen cabells,
 i ens posàvem a pensar;
 filera lletja de rostres esvaïts,
 fragments dels boscos desdibuixats per on anàvem,
 paratge comú al país que transitàvem.

Arrengleràvem les closques buides per damunt de les marjades cada cop que el dia havia de començar. Vistes des de la banda del camí, les conques dels ulls, els forats de les boques, significaven que el temps a gaudir se'ns havia escurçat.

En retirar-les, ens n'anàvem a seure enfora a treballar, ho volíem deixar escrit, escrit amb lletres elegants, nostres, amb paraules que ens brollaven de la fondalada del cor.

Ens naixien albellons a la mirada. Degotàvem llagrimons que els ocells acudien a llepar, que el ventitjol esqueixava en milers de gotarrines, que engrandia la llum amb minúsculs arcs de Sant Martí que els insectes, vius com tots nosaltres, aplaudien des de les llars teatrals dels seus foscos enfonyalls.

No sabíem de què anàvem.

Així passàvem la vida, lamentant-nos o agraint el do d'observació, els pensaments, les conclusions que ens produïa cada jorn. Perquè establíem debats en arribar la nit. Enceníem un foc si ens trobàvem a l'hivern i a l'estiu acudíem a la platja i ens allargàvem sobre la fresca estora de l'arena.

El que érem mentrestant no arribàvem a saber-ho.

Ens adormíem finalment com cada animaló, com totes les coses que dúiem inventariades als llibres de viatge, com els finals més grans, com els guerrers més forts o els infants més tendres: aclucant els ulls, dispensant el món rere un enorme cortinatge que tornava a llevar-se puntualment, cada matí, en sentir la cridòria del públic de la vida que era encara allà mateix.

vv

Als vint anys un home ja ha après tot el que li cal.
 El que ve després només és un frisar i provar de desmentir-ho.
 Els homes esdevenen contadors d'un viatge pel temps, teresetes,
 a mercè d'una ventegada insubornable que ens fa créixer i créixer
 en molts milers de versos que s'esclafen amb nosaltres just allà davant.
 Ens fa pensar tota la vida, tota!, allò que glateix allà al darrere.

vvv

Som una mica rars.
 Esperam en silenci,
 alenat amb prudència,
 amb els ulls clucs,
 ser capaços de crear

alguna cosa només
amb el nostre propi ajut.
Som nosaltres solament,
fites de carn dispersa
i amb alçada i nom i olor,
confiam massa en això,
ignorant els altres.
Transcorre el temps llavors,
clar, transcorre,
i ens deixa pensatius,
dubitatius i més vells.
On són fuits tants projectes, tanta feina?
Per què els haguérem d'escometre?
A poc a poc ens retrobam,
homes rars, dic,
illots de sang i fang per definir-ho,
beneïts de la creació nostra,
que no ens bastà la Creació,
que encara haviem de dir alguna cosa,
malgrat que tornàssim bojos els altres
amb la bogeria nostra, amb tanta desesperança que ens copsa
i ens deixa fets uns creadors petits i absurds,
constructors de construccions, escriptors del que s'ha dit,
disconformes amb com han hagut de dir-ho,
malalts d'haver de **dir-ho**,
rars,
vius.

Arribarà el dia en el qual la meva descendència sabrà de les coses que feien els homes antics. Descobrirà que les persones o bé són negres o bé de color blanc. Pastes oposades empenyent-se amb la mateixa tossudesia per tal que els segles deixin fet això que en diem història.

Alguns entraven a corrents dins l'oratori, deien que cercaven una pau immediata i que sols allà la podien trobar. Des d'on érem nosaltres, els vérem que s'espargien per les bancades, i alguns que s'allargaven a terra davant l'altar major. Aquell rebombori sobtat no va baratar res perquè la por era molt compresa allà dins on, qui més qui manco, coneixia de la seva capacitat de manifestar-se en l'home.

Passà una estona, i en passaren dues, i moltes més d'estones abans que aquell grup tornàs a refer-se al dintell de l'entrada per sortir. Aviat sentirem xocs d'espases i una cridòria infernal que no ens va fer alçar els caps ni per un instant. Continuàrem resant.

CAMPANYA D'ADHESIÓ A L'AJUNTAMENT D'ALGAIDA: CENDRES NO

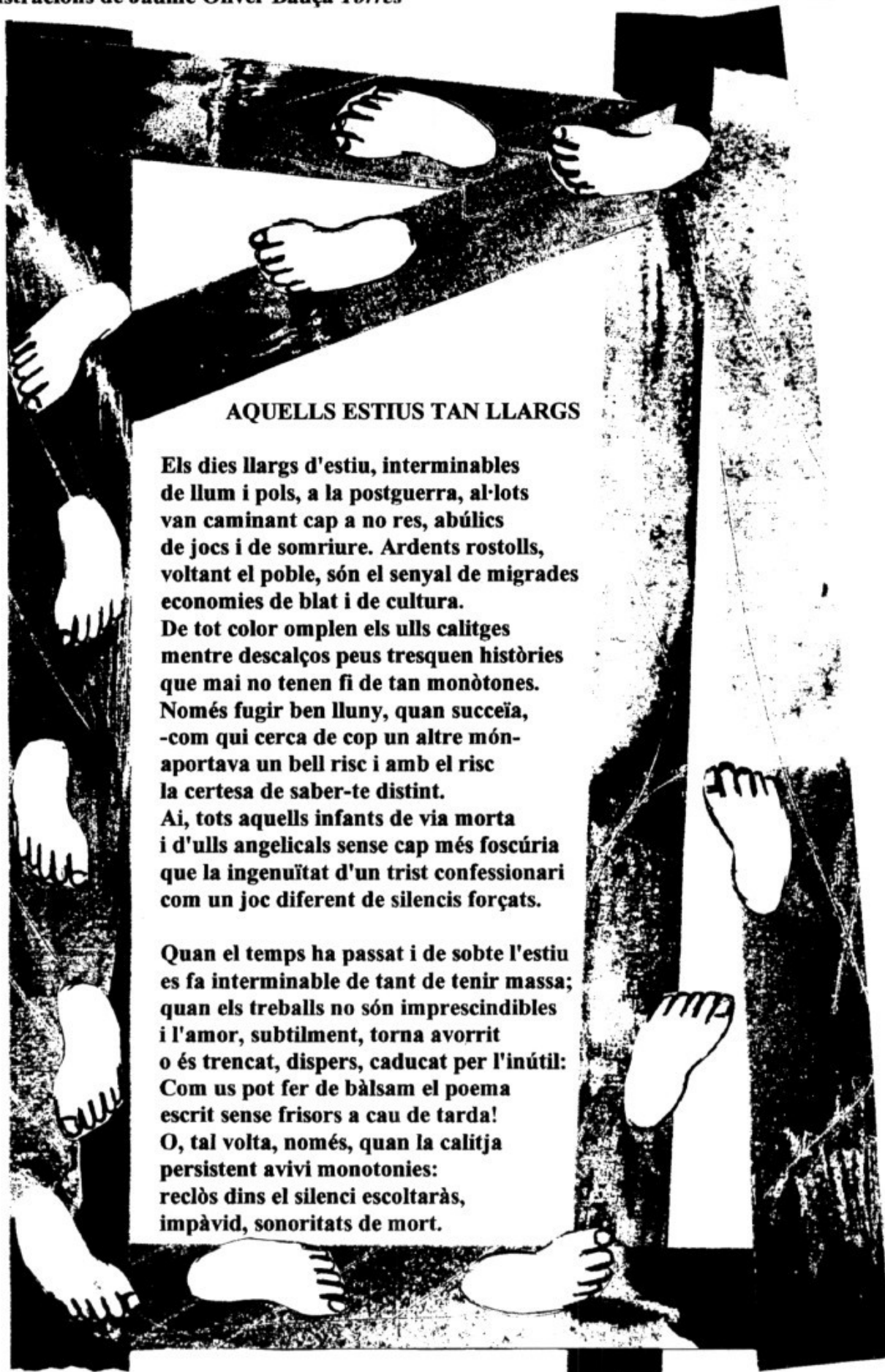

ses cendres a l'infern

MIQUEL OLIVER BAUÇÀ TORRES

DE LLOCS I DE SILENCIS (V)

Il·lustracions de Jaume Oliver Bauçà Torres

AQUELLS ESTIUS TAN LLARGS

Els dies llargs d'estiu, interminables de llum i pols, a la postguerra, al·lots van caminant cap a no res, abúlics de jocs i de somriure. Ardents rostolls, voltant el poble, són el senyal de migrades economies de blat i de cultura.

De tot color omplen els ulls calitges mentre descalços peus tresquen històries que mai no tenen fi de tan monòtones. Només fugir ben lluny, quan succeïa, -com qui cerca de cop un altre món- aportava un bell risc i amb el risc la certesa de saber-te distint.

Ai, tots aquells infants de via morta i d'ulls angelicals sense cap més foscúria que la ingenuïtat d'un trist confessorari com un joc diferent de silencis forçats.

Quan el temps ha passat i de sobte l'estiu es fa interminable de tant de tenir massa; quan els treballs no són imprescindibles i l'amor, subtilment, torna avorrit o és trencat, dispers, caducat per l'inútil: Com us pot fer de bàlsam el poema escrit sense frisors a cau de tarda! O, tal volta, només, quan la calitja persistent avivi monotonies: reclòs dins el silenci escoltaràs, impàvid, sonoritats de mort.

el jovent a ES SAIG

Algaida a selectivitat

Molts de vosaltres sabeu què és la selectivitat. Uns perquè l'han passada i altres perquè han vist d'aprop algun amic, fill, nét... ple de nervis que l'ha de passar.

Aquest mes, em pensat que seria millor explicar les peripècies dels joves que o bé han acabat COU, o bé segon de Batxillerat (també s'hi pot accedir per altres vies), i han hagut d'anar a fer aquest seguit d'exàmens.

Entre els joves, que anaven a relitzar aquesta tasca, hi va haver dos grups, uns, varen anar a examinar-se a la Universitat, ja que procedien d'instituts, sobretot, de Palma, i l'altre grup, va anar Manacor, ja que aquests, han anat a uns dels instituts de Lluçmajor (l'IES Ma. Antònia Salvà o l'IES Pere de Son Gall), que per cert desapareixeran com a instituts separats, creant així l'IB de Lluçmajor, tema del qual creiem que s'hauria de parlar.

Com que nosaltres dues havíem cursat el COU a l'IES Ma. Antònia Salvà, vàrem anar a fer les PAAU a l'IB Mossèn Alcover de Manacor, allà, després de dues setmanes d'haver acabat el curs, dia 17 de juny, vérem tots els companys de l'institut. Estàvem molt nervioses ja que des d'aquell moment iniciàvem un altra cop aquella cursa d'exàmens que semblava que mai no acabava.

El primer dia, ens examinàvem conjuntament els alumnes de totes les opcions del COU (Científico-tecnològica-A, Biosanitària-B, Ciències Socials-C i Humanístico-lingüística-D).

Hi havíem de ser a les 8:45h, i per això, ens aixecàrem ben prest per tal de poder partir a les 8:10.

La concentració, fou a Plaça, d'allà sortiren dues cotxades ben plenes de nervis, ja hi érem, ja teníem les proves d'accés a la Universitat a sobre.

Quan arribàrem a Manacor, vàrem saber que ens separarien i que tal vegada no ens veuríem el temps de fer els exàmens, cosa que

no es realità, ja que poguérem estar, més o menys, un vora l'altra.

Entràrem a l'aula, havíem de fer tres exàmens: Llengua Espanyola, Llengua Catalana i l'exercici de comentari d'un text.

En acabar, anàrem a dinar a un bar de Manacor, perquè l'horabaixa, havíem de fer l'examen de Filosofia.

El segon dia ja havia arribat, tornàrem a fer la concentració a Plaça, i partírem cap a Manacor.

Aquest dia només férem una prova conjunta, la d'anglès, els altres exàmens, foren Física o Història Contemporània i Biologia o Literatura Espanyola, independentment de l'opció, esmentada anteriorment, que cada alumne havia fet durant COU. El darrer examen del dia, fou el de Literatura Catalana.

Sense quasi bé adonant-nos, arribà el dia 19, el tercer i darrer dia de Selectivitat. Estàvem molt cansats, però així i tot, els nervis encara ens temien.

L'exercici que va començar, fou el de Matemàtiques, les I o les II, a les 11:15, el seguí el de Química o Llatí, després el de Dibuix o Grec i per finalitzar les PAAU, l'exercici de Geologia o Història de l'Art, que s'ha de dir que fou el més pesat de tots a causa de l'extensió del temari i de l'examen.

Una vegada vàrem haver finalitzat les proves, els nervis seguiren per saber el resultat. Si havíem aprovat, el curs que vé aniríem a la Universitat, i si no, ens quedava la opció de tornar a fer les inacabables proves pel setembre.

Va arribar el dia de la veritat, el dia que sabríem el nostre futur, el dia que ens van dir si havíem aprovat o no.

Amb més nervis que quan ens examinàvem, anàrem a l'institut a saber què havíem fet. Sortosament, gairebé tots els alumnes, del nostre institut, havien aprovat, i el que és més important, dels algaidins que havíem anat a Manacor, no n'hi va haver cap que no passés satisfactòriament les proves.

I no podem acabar sense felicitar als sortats, ENHORABONA A TOTS!

Neus Oliver i Magdalena Juan

Resposta de MIQUEL BALLESTER, regidor del PSM

El mes passat, quan llegia aquesta revista, vaig quedar sorprès del comunicat de "l'Agrupació Socialista d'Algaida" ja que van tan desencaminats en les seves consideracions que em veig obligat a matisar i explicar-los un parell de coses que pareix ser no tenen molt clares, i així com surten expressades per ells, mostren una visió molt particular i a la vegada molt allunyada de la realitat, que poden provocar que el lector se'n pogués dur una visió errònia de la meua persona com a regidor de l'Ajuntament d'Algaida representant el grup del PSM.

En primer lloc seria interessant que l'Agrupació Socialista d'Algaida, revisàs l'acta de la Sessió Plenària Ordinària amb data de 9 de maig de 1996, sessió en què es va tractar la problemàtica dels pins de ses Escoles. Si així ho fan podran veure que, en resposta a la pregunta feta pel Sr. Batle sobre les solucions per tractar el problema de la processonària, no surt en cap moment el que afirmen en el comunicat. A mi no em calia fer-ho, però així i tot ho he revisat i enlloc no ho he trobat, per tant no es degué dir.

En segon lloc vull manifestar que ni jo, ni el grup del PSM al qual represent, pot pretendre presentar més solucions que les presentades per tècnics en la matèria, com és el cas dels tècnics de la Conselleria d'Agricultura. Jo no els puc, ni vaig pretendre en cap moment contradir-los ni qüestionar el seu informe. El que sí vaig manifestar, i així també consta a l'acta de la sessió, que m'oposava a la fumigació dels pins amb productes químics, ja que seria pitjor el remei que la malaltia. També vaig manifestar, i així consta amb acta i ho transcriu literalment que "...tenia el dubte, de que tal vegada, de forma involuntària, no s'hagin aplicat en la manera i moment adequat, les mesures per combatre les cuques de la processonària."

Si manifestar que no estam d'acord amb la mesura de tallar els pins és fer demagògia, doncs hem fet demagògia. Jo no ho crec així. L'agrupació d'Algaida del PSM ha tractat una vegada més la problemàtica de forma democràtica en el si de l'Agrupació local del PSM, i va decidir manifestar-se contrària a tallar els pins.

Vull manifestar també, que no he estat empegueït de dir una barbaritat com la que pretenen atribuir a la Sra. Martorell, en unes declaracions a la premsa fa set anys en les que diuen que ella manifestava: "Si algú és al·lèrgic a la processonària que faci la volta més grossa i que no passi per davall dels pins." No he estat empegueït de dir-ho perquè no ho diria mai, simplement perquè no ho pens.

No tenc por d'equivocar-me, fins i tot quan als plenaris de l'Ajuntament es tracten problemes delicats o conflictius, com tampoc tenc por de dir les coses i sempre que he volgut dir qualque cosa ho he dit, i sobretot als plenaris, ja que sé ben bé que és el lloc on s'han de dir les coses i també sé ben bé que de tot allò que dius en queda constància escrita. Per això ho dic allà, als plenaris, però també a les comissions informatives i també als mitjans de comunicació, defensant allò que crec millor per al municipi. Però el que jo pens o allò que pensa aquella gent a la qual represent, no coincideix sempre amb allò que pensa l'Agrupació Socialista i això pareix ser que no agrada, com es desprèn del comunicat que publiquen.

Sempre he donat el meu suport, el de la gent a la qual represent, a aquelles propostes que he considerat que eren bones per al municipi, i podeu creure que han estat moltes. De la mateixa manera, m'he manifestat contrari a totes aquelles propostes que he considerat no tant bones per al poble, i a les actes també els remet perquè ho puguin comprovar. No tenc por ni sé per què n'hauria de tenir. Aquell que fa el que creu convenient per al seu poble no ha de témer res. Pareix esser que el fet que una agrupació com la del PSM utilitzi una tribuna pública com és la revista "Es Saig" ha molestat l'Agrupació Socialista d'Algaida. A mi no m'ha molestat gens ni mica el seu comunicat, ja que crec de veritat que tothom és lliure de manifestar el que pensa dels altres i que la varietat d'opinions enriqueix un poble i el fa anar cap endavant, però crec que entendreu que no podia deixar de matisar les seves opinions.

Per acabar, vull aprofitar l'avinentesa per, en nom propi i en nom de l'Agrupació d'Algaida del PSM-Nacionalistes de Mallorca, desitjar a tots els algaidins que passeu un bon estiu i unes bones festes de Sant Jaume. Molts d'anys!

Miquel Ballester i Salas.

Regidor del PSM a l'Ajuntament d'Algaida.

GLOSA

A la quinta del quaranta-u

Quinta del quaranta-u,
a molts mos varen avisar
si mos volíem pagar
cadascú es seu dinar
sense fer mal a ningú.

Es restaurant Sa Talaïeta,
per cert, va ser s'escollit
i es cinc de Sa Tanqueta
ja mos fèiem sa punyeta
des dinar i des sofrit.

Si em diuen passem davant
jo me pos en es costat,
no sé que mos ha passat,
mudàrem de restaurant.

Si m'acost a sa vorera
molts de pics no puc passar
o haviem d'anar a voltar
o anar per sa carretera
que si l'has de travessar
amb tants de cotxos com hi ha
és molt falsa i punyetera.

De jove anaves botant
tirant molta terra enrera,
ara que has tornada vella
vas amb sos peus rossegant.

En Tomeu Pixedis hi era,
ara ja mos ha deixat,
que Déu l'hagi perdonat,
que estigui prop de Sant Pere.

Maria Amengual "Merris"

comunicat del PSM- Nacionalistes de Mallorca

REFORMA CIRCULATORIA

Molt de temps hem esperat perquè es fes una reforma circulatoria. Ja en tenim una part!

Quan es fa qualsevol tipus de reforma, s'ha d'haver estudiat en profunditat i assessorat àmpliament. Malgrat això, a la pràctica sovint es constaten i detecten errades que damunt el paper ni tan sols s'havien pensat. És per això que per un període provisional de temps es posa en marxa, per recollir els suggeriments dels ciutadans i d'aquesta manera millorar-la. Però el que no ens quadra gens ni mica és que abans de passar el període provisional, la nova normativa ja s'ha canviada per complaure interessos particulars, passant per damunt el bé de la col·lectivitat.

Tots sabem que tota reforma es fa per millorar, per facilitar la circulació, tant a peu, com en bicicleta, com la motoritzada; per això s'han d'evitar al màxim els punts conflictius existents i de cap manera crear-ne de nous.

Amb tot això, ens demanem: és aquesta una reforma circulatoria a la carta?

NORMES SUBSIDIÀRIES

Quin és el preu que hem de pagar per no tenir encara les Normes Subsidiàries?

☐ Noves construccions ocupant el cent per cent del total de la superfície del solar?

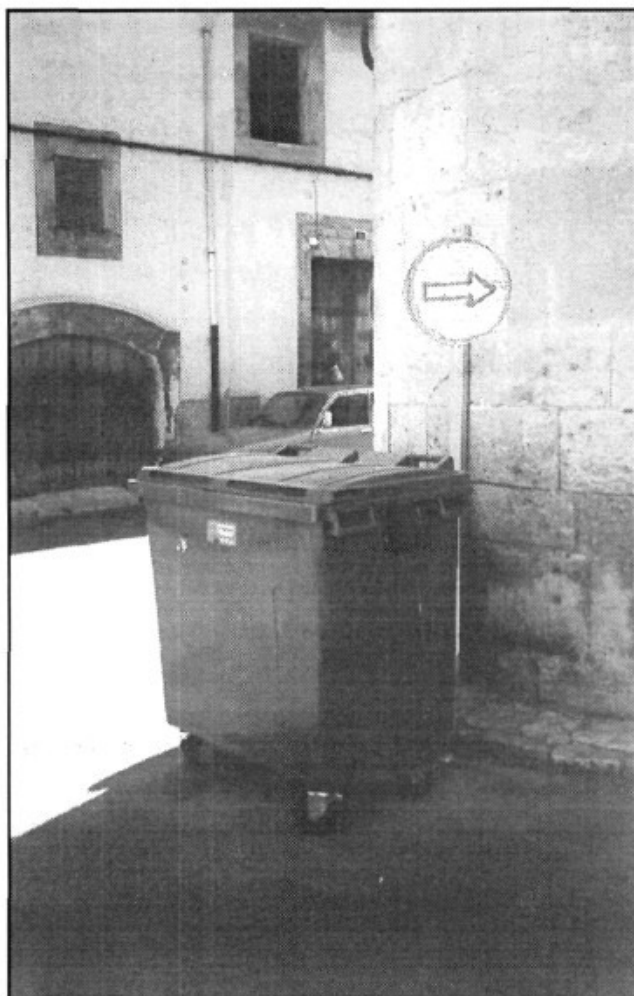
☐ Noves estructures que topen amb les construccions tradicionals?

☐ Introducció d'elements estranys en les noves construccions i en les reformes que fan?

Creis que val la pena pagar aquest preu per arribar a una definitiva pèrdua de certes senyes d'identitat?

JEROGLÍFIC

Per curar-vos en salut
Cal fer una bona medicina preventiva
No vos fieu de "curanderos" miraculosos
Quan cau la bena de davant els ulls
Tots aquells que els han seguit exclamen:
Si hi hagués posat remei a temps
ara no m'haurien de tallar...

SABEU **ON** ÉS?

El senyal de la fotografia no vol dir: "Mal li toc un llamp als cossiers!", com podria interpretar-se, sinó alguna altra cosa lligada a una energia molt necessària en el temps que ens ha tocat viure.

El diccionari ens defineix la paraula **senyal** d'aquesta manera: "Indicació o avís òptic, acústic o d'una altra natura, codificat o no que serveix per advertir o anunciar alguna cosa, donar ordres, transmetre informacions o missatges, etc". Exemples: "No contesta, senyal que dorm" / "Això és un mal senyal: la malaltia és al cap" / "Tots els senyals indiquen que la tempesta serà fortíssima".

Un senyal també pot esser: Una taca morada o vermellosa de la pell. O un ou que deixen dins el niaró perquè la gallina hi torni pondre.

Paga i senyal: Quantitat que es deixa a compte com a garantia d'un futur pagament íntegre, la qual es perd si el comprador es nega a pagar la mercaderia una vegada ja ho ha començat a fer.

Altra casta de senyals: A Mallorca hi ha la denominació pudibunda de "senyals" per indicar els testicles, anomenats més vulgarment collons.

Senyal de circulació: Disc, cartell, indicació en terra, etc, que a les vies públiques dóna indicacions als conductors i vianants dels possibles perills i limitacions que té aquella via.

Topònim: "Senyal de Sisquero". Cim de les muntanyes d'Andorra que separa la parròquia de Canillo del Pas de Foix. Té 2761 m d'alçada.

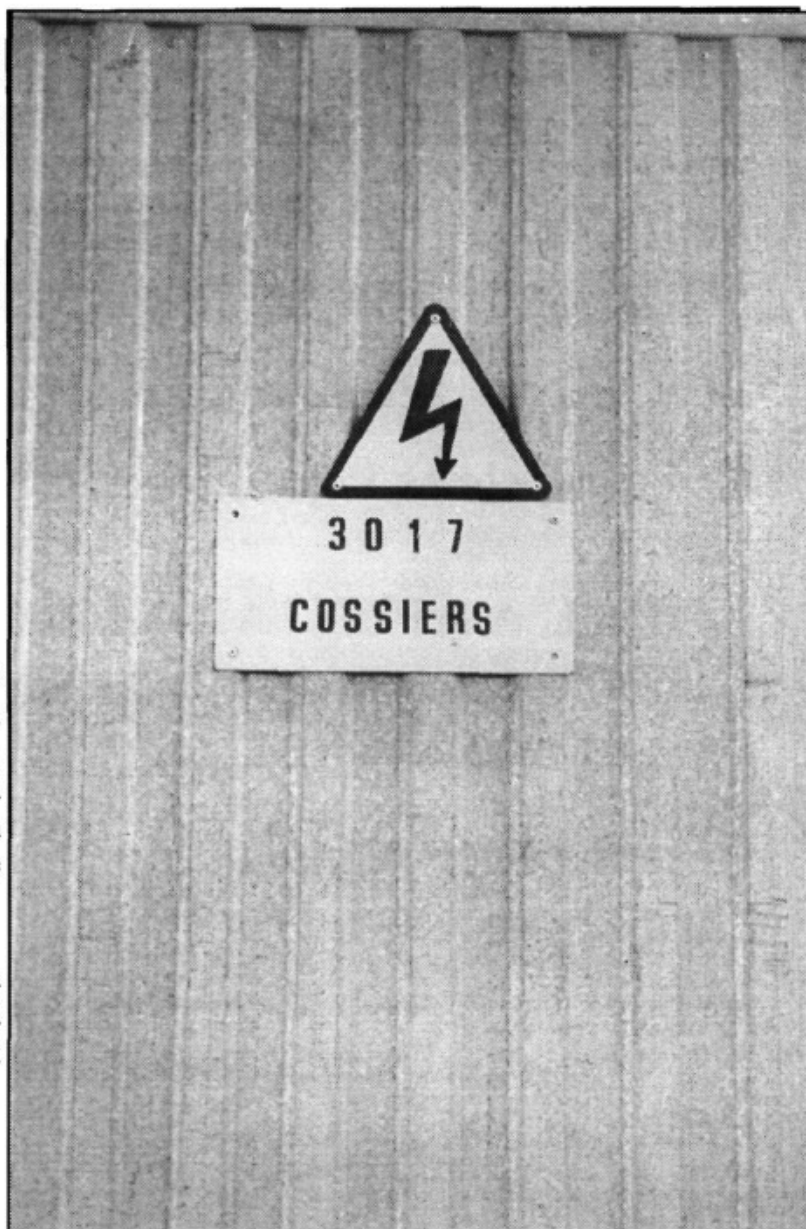
Cançó:

L'amo'n Toni de So n'Oms
feia randa de vencisos
i tenia es coions grisos
quan li posaren calçons.

Pista: Està situat aquest senyal devora un negoci que l'amo'n Guillem de Sa Raconada va iniciar l'any 1959, molt prop d'on parava l'antiga "màquina de foc", que venint de la part de Son Barceló, s'allunyava cap al pont de Cabrera.

Solució del mes passat: La pica d'abeurar que vos mostràvem està adossada a la volta de canó que cobreix el primitiu pou-mare de la Font de Pina.

M. F.

ACAMPADA D'ESTIU

**T'agradaria fer un viatge a lo desconegut?
Vols viatjar amb la màquina del futur?
Et fa ganes conèixer personatges desconeguts
i misteriosos?
Siii???**

**Idò no et perdis l'acampada que farà enguany
l'esplai Burot al Port d'Andratx.**

**Qué no saps quins dies?
Serà del 4 a l'11 d'Agost**

Fes via, treu-te el bitllet!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

**No ets de l'esplai??
És igual, seràs benvingut amb noltros.**

CORRE A APUNTAR-TE!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Places limitades

**Reserva la teva plaça a:
Jordi Juan, tel. 66 51 85
Bernat Capellà, tel. 12 53 53**

Preu: 16.000 ptes.

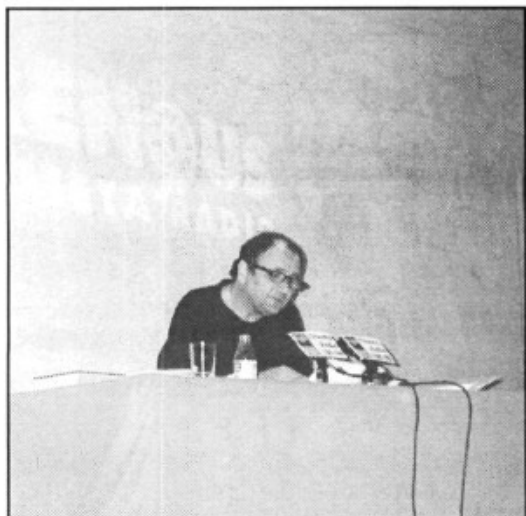

Titoieta Ràdio

108 FM

Emissora Municipal d'Algaida

▲ L'escriptor Biel Mesquida fent una *Apologia apassionada de la lectura.*

El grup Coanegra va oferir un concert de música inspirada en les mediterrànies. ▶

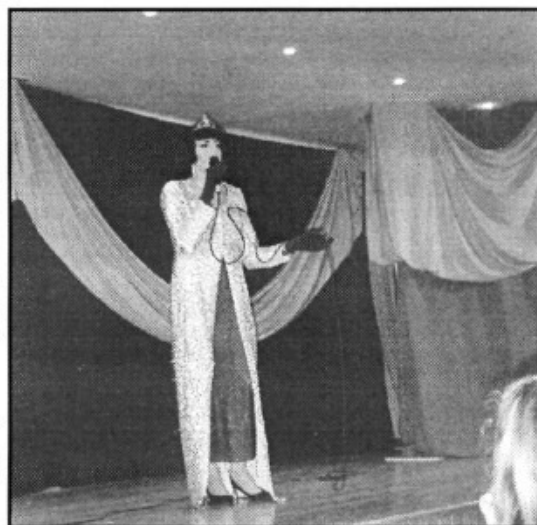
ENRENOUS

Crònica fotogràfica

Vivian Caoba va tancar els Enrenous amb l'espectacle "Iluminada por la luz del foco" ▶

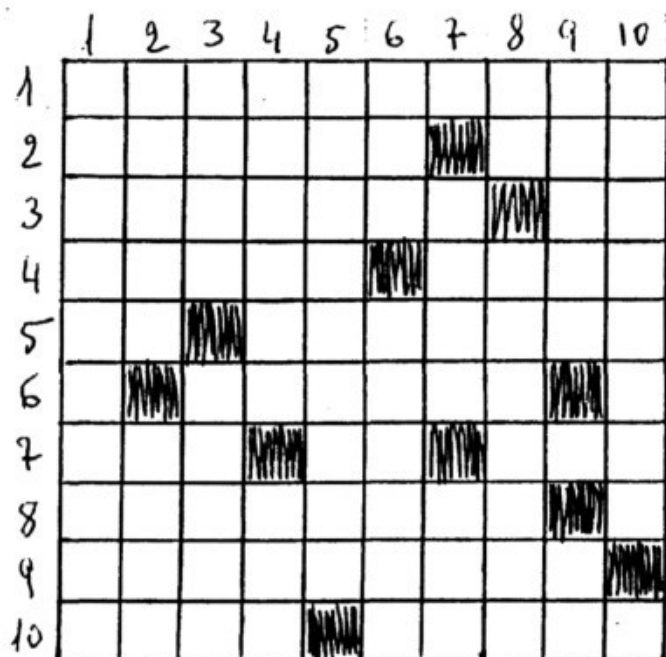
◀ El millor plat salat del 4t Sopar Concurs fou la panada de verdures de Rosa Tomàs. El millor plat dolç fou el gelat de meló d'Onofre Vanrell. Van obtenir una menció especial els rotllets de Biel Salas.

ATENCIÓ

Durant les festes de Sant Jaume vos convidam a visitar la Titoieta Boutique.

PASSATEMPS

E E S O T A R E
R E N N P A R U
A E E C S D B E
P L B L N L S O
L A G E L L I F
D E G L S P P O
C Q U E H A A S
C O S I D R V T
C O N R T O E I
E N I T S N E R
A I V A S E B S

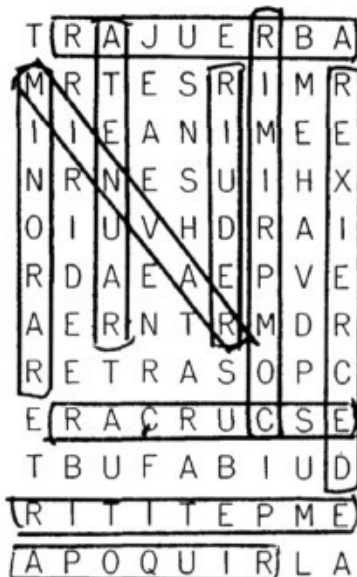
Sopa de lletres

Heu de localitzar deu noms que indiquen parentesc. Amb les lletres sobrants llegireu dos versos de Fra Anselm.

Horitzontals: 1. Unitat de longitud. 2. Unguent. Moneda japonesa. 3. Cetona líquida volàtil. Nom d'un grup musical eivissenc. 4. Gemegar (al revés). Ordena, disposa. 5. Matricula castellana. Que tenen forma semblant a la de la ceba. 6. Punt cardinal. Pinar. Tona. 7. Llista, tripulació. Pronom extraterrestre. Serp llarga i corpulenta. 8. Injuriosa, repulsiva. Consonant odiada pels francesos. 9. Lent de contacte. 10. Marc, bastiment (al revés). Arab.

Verticals: 1. Mesura de capacitat per a vi. 2. Crisma, oli. Agreujat, insultat. 3. També, afegitó. Prenyada, gràvida. 4. Metall de símbol Lu. Ho notava sense vocals. 5. Procés de formació de les muntanyes. 6. Un home anglès. Una andalusa, però antiga. 7. Punt cardinal. Senyora (al revés). Comença a ser vulgar. 8. Titani. Arreplega riqueses. 9. Aplegà, ajuntà. Punt cardinal. Deitat egípcia de cap per amunt. 10. Subjectar, engalzar. La primera consonant.

Els resultats dels mots encreuats els trobareu a la pàgina 43.

Solució a la passada sopa de lletres

Recordareu que hàvieu de localitzar deu sinònims de "disminuir". Les lletres que sobren diuen: "Tres maneres hi ha de vent detràs: pet, bufa, biula". (Fra Anselm).

PINA

FESTES D'ESTIU: L'estiu ja torna esser aquí: temps de sol, calor, platja, piscina, temps de vacances i feines pesades al camp, temps de recollir el que hem sembrat i també -per què no?- temps de festes a tots els pobles i a Pina en concret; ja són aquí les festes d'estiu. Festes per a nins i grans, festes per tornar a veure els amics i coneguts que no viuen al poble i que compareixen aquest dia, festes que ens fan sentir poble, festes per passejar, seure a la fresca, no fer res, escoltar música, ballar i assistir als distints actes que amb tanta d'il·lusió i feina han preparat els responsables municipals.

Els actes programats són: el dia 5 de juliol inauguració de l'exposició de brodats mallorquins a Can Lluís, cercaviles i ball de bot a sa plaça amb els revetlers del Puig d'Inca.

El dia 6, cucanyes, carreres i jocs pels al·lots organitzats pel grup d'esplai Es Merdufais de Pina.

Tirada local al plat. Torneig de tennis juvenil, concert de l'Orfeó Castellitx. Berbena pels grups Tramuntana i Gèminis i revetla de focs artificials.

El dia 7, missa de festa. Carreres de joies amb els xeremiers de Pina. Actuació del grup d'animació infantil Burot d'Algaida. Final del torneig de tennis de veterans i adults. Partit de futbol dels cadets d'Algaida.

Espectacle folklòric a càrrec del mestre Jaume Company, Rapsòdia Espanyola, Aires Mallorquins. Traca final i fi de festa, i esperam que vos ha hàgiu passat bé. En llegir aquestes retxes, tot això ja haurà passat, ja serà història.

I per acabar, aquí teniu la salutació a festa que fa en Tomeu Oliver "Seguí".

Ses festes d'aquest poblet
ja se tornen presentar,
vos podeu ja preparar
per dissabte anar a ballar
ball de bot i d'aferrat;
tant si és jove com d'edat
tothom se pot esbravar.
Jo Cosme i tu Damià
lo que hem de fer és callar
que el món va desbaratat
i a un punt hem arribat
que tothom vol trotejar;
mos convé deixar-ho anar,
donar es vent per escampat
perquè el món esta embuiat
i s'embuia com més va.
Però s'assumpte és ben clar:
que tenguem un bon dinar,
que ho adobi qui ho ha espanyat.

Dissabte a vespre hi haurà
un ball d'aquells de primera
perquè ja temps enrera
molts han anat a ensaiar,
lo que farà resaltar
es ball d'aquesta berbena.
És cosa ben vertadera
no hi ha res que deixar estar
perquè volem demostrar
que Pina sempre prospera,
cada qual dirà sa seva
però és digne d'alabar.
Sant Cosme i Sant Damià
vos donaran una mà
perquè pogueu triomfar
ballant d'aquesta manera
i demà a missa primera
que és solemne i mos espera
i si podem no hem de fallar.

XESC OLIVER

INFORMÀTICA I TECNOLOGIA

Televisió 'a la carta'

Per començar es podria dir que aquesta nova televisió, anomenada 'a la carta', molt possiblement serà la que tindrem tots a les nostres cases d'aquí a un temps.

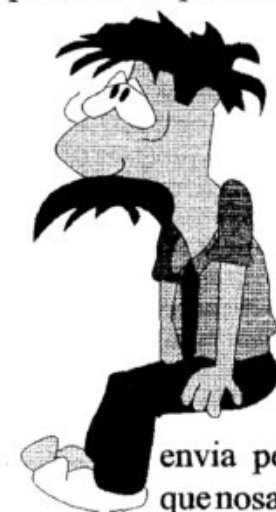
El que ara tenim, és un aparell, anomenat televisor, que és l'encarregat de mostrar-nos el que envien de la emissora de televisió. Únicament té aquest servei, segurament per això l'anomenem *caixa beneïta*, ja que no ens permet fer res a nosaltres, tot ja ho tenim fet, però això canviarà amb l'arribada d'aquesta nova televisió, que serà la unió de l'actual aparell de televisió que tenim, i els ordinadors personals.

En aquest futur ja no tindrem les antenes damunt el terrat, sinó que pel carrer vindrà un fil de fibra òptica, que substituirà el de l'antena, al qual ens podrem connectar per així poder sintonitzar un gran nombre de cadenes de televisió (possiblement tindrem uns 500 canals). Fins ara el que he explicat ho podria assumir l'actual aparell que tenim, però el que lo nou serà que també estirem connectats a les autopistes de la informació amb aquest fil de fibra òptica.

Als nous aparells de televisió els hauran de cercar un altre nom, ja que això de veure televisió només serà una de les moltes coses que podrà fer. L'actual InterNet, vendria a ser l'assaig general del que seran les grans autopistes de la informació, amb els nous aparells, asseguts a la butaca, podrem comprar, jugar, reservar entrades pel cinema, confirmar viatges, i sobre tot obtenir informació de qualsevol tema. A moltes coses d'això InterNet ja ho pot fer, però amb aquest nou sistema, únicament encendrem l'aparell, i totsol ja es connectarà sense que

ens donem conte.

Aquest sistema de la televisió 'a la carta' és molt nou, a aquí (UIB), ja hi ha investigadors que treballen damunt aquest tema. La seva principal característica és que cada persona que tenguí un d'aquest aparells, podrà triar que i a quina hora veure qualsevol programa o pel·lícula. Això pot pareixer un pot estrany, però és així.

El seu funcionament és molt simple, per poder veure una pel·lícula, a la pantalla de menú hi surten les que té la productora en uns llistats, i nosaltres triam quina volem; a partir d'aquí el televisor-ordinador, envia per la fibra òptica l'ordre que nosaltres ja hem triat, a l'altra costat del fil, n'hi ha un altre d'ordinador, que és el de la companyia que nosaltres pagam (estil Canal+), i aquest ordinador ho transfereix al nostre TV-Ord. (en format digital), i ens ho mostra (amb la seva corresponent publicitat, també triada a la carta, ja que coneixen els nostres gusts degut a que saben quin tipus de pel·lícules miran, quins programes, etc.).

Amb aquest sistema, si volem veure les notícies de les dues i mitja a les cinc, no hi haurà cap problema, ja que l'ordinador de l'emissora de televisió la tindrà enmagatzemada. Això ens permetrà poder veure el que volgum, i no el que vindrà predeterminat per les cadenes de televisió.

Guillem Vanrell

ESPORTS

FUTBOL

El passat 29 de juny se celebrà l'Assemblea General Ordinària del C. E. Algaida, reunió que, com ja és tradicional, va comptar amb molt poca assistència de socis. Desgraciadament, això no és notícia.

Pel que fa a les conclusions, direm que continua la mateixa directiva, encapçalada p'en Joan Mut Trobat.

Les idees són les de potenciar l'equip de Regional i seguir en la línia de progrés pel que fa al futbol base. Per això ja compten amb un entrenador, Pacheco, i la confirmació de continuïtat de la majoria de jugadors de l'any passat. Això demostra que ja fa temps que es fa feina, la qual cosa és molt bona.

Quant al balanç econòmic, direm que es va tancar el pressupost 95-96 amb resultat zero. Hi va haver un moviment d'ingressos i despeses de 3.306.101 pessetes amb un augment percentual del 17'4% respecte a la temporada 94-95.

XXV ANIVERSARI DEL C. E. ALGAIDA

Els diferents actes programats de cara a la celebració dels 25 anys del futbol algaidí ja estan en marxa. No vos ne donam compte perquè ho trobareu al programa de festes que es publica en aquest mateix número d'ES SAIG. Per cert que al programa de festes hi ha una equivocació. La conferència de Pere Fullana "La història del futbol a Al-

gaida" i la taula rodona d'equips en competició. "El futbol a Algaida" dels A hores d'ara encara no Divendres Algaidins estan té finalistes que vos poguem al revés. La conferència comunicar. serà dia 23 de juliol i la taula rodona dia 12.

ESCACS

Volem recordar als aficionats en general que vulguin participar en l'exposició de fotografies que es farà per les festes de Sant Jaume que es posi en contacte amb en Jaume Jaume "Garbí" o qualsevol membre del club a fi d'organitzar el material que s'ha d'exposar. S'agraïria molt la participació de tots de cara a presentar una bona mostra del futbol durant aquests 25 anys.

TORNEIG DE FUTBOL 7

Cada vespre al camp d'Es Porrassar es disputen partits corresponents al II Torneig de futbol 7. Hi ha molta animació i molts

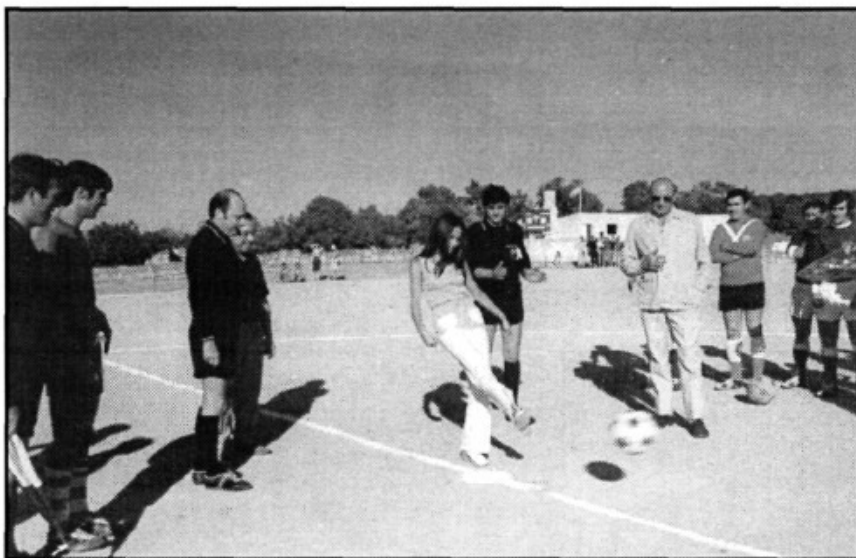
Dia 13 de juliol es farà el Torneig infantil de Sant Jaume al casal Pere Capellà.

Dia 28 de juliol a les 5 de l'horabaixa se celebrarà el III Torneig de partides ràpides damunt Plaça.

Cal recordar l'èxit d'aquest torneig i la masiva participació de jugadors locals i de fora poble. Una de les activitats més animades dins les festes.

Els interessats a prendre part en aquest torneig de partides ràpides eliminatòries es poden posar en contacte amb Jaume Juan o Xesc Oliver "Torres".

JOAN TROBAT

Recordant el XXV aniversari del C. E. Algaida, aquí teniu la sacada del partit jugat per Sant Jaume de l'any 1971.

UNA XERRADETA AMB...

MIQUEL AMENGUAL OLIVER PRIMER PRESIDENT DEL C.E. ALGAIDA

Aquest mes de juliol es compleixen els 25 anys del recobriment del futbol al nostre poble i de la inauguració de l'actual terreny de joc d'Es Porrassar.

Aquesta xerradeta amb D. Miquel és per recordar els principis, la formació inicial i l'activitat que fa un quart de segle va obrir la història de l'actual equip de futbol d'Algaida.

-Per començar, quants d'anys teniu?

Vaig néixer el 14 de setembre de l'any 1923.

La relació amb el futbol, comença a Algaida?

No, abans vaig formar part de la directiva del Mallorca, quan D. Juan de Vidal va esser president, una directiva de 33 membres. Jugàvem a 1ª divisió amb l'entrenador César, ja desaparegut.

També record que els integrants d'aquell equip eren, entre d'altres, Zamora, Doro, Bolao, Sans, Victoriero, Cobo, Arqué, Forteza, Sampedro, Pepillo, Canario, Oviedo... Grans jugadors que marcaren una bona etapa pel futbol mallorquí.

Com va ser això d'entrar dins el truí del futbol a Algaida?

Bé, això va començar quan en Tomeu Bandereta, bon amic meu, va venir a cercar ajuda ja que s'havia llogat la finca d'Es Porrassar i ben bé no se sabia què fer. Aleshores estava sembrada i tenia un desnivell de cap a cap de 1'95 metres, midat damunt el terreny.

En aquest temps jo feia de contratista i els divendres feia davallar les màquines i començàrem a replanar i pre-

Aquesta foto correspon al partit inicial de la història del C. E. Algaida. En Miquel Llabrés, aleshores jugador del Sencelles i després de l'Algaida durant molts anys, rep el trofeu.

parar lo que havia de ser el terreny de joc; aquesta activitat, així com els homes que venien, la vaig fer desinteressadament.

Vareu tenir col.laboració?

Sí. Record que les porteries, que eren de fusta, les van fer una en Llorenç Falconer i l'altra en Gabriel Llaneres; també record que en Xesc Móra va col.laborar molt en el tancament i molta de gent que també va ajudar per poder inaugurar el camp el dia de Sant Jaume, tal com es va fer.

Ja som a Sant Jaume del 71.

El dia de la inauguració hi havia molta de gent al camp. Era una festa major. Vengué el president de la F. B. F. Sr. Company i el delegat Sr. Florit; fins i tot el canonge D. Pep Sacanell juntament amb les autoritats locals.

El rector D. Joan Martorell i el vicari D. Nadal beneïren el camp.

Xerrau-mos un poc del partit.

Pel primer partit va venir el Sencelles i vàrem empatar; com que no s'havia previst aquest cas, el trofeu el se'n va dur l'equip contrari.

L'àrbitre del primer partit va ser en Toni Borràs del Barrio, que arbitrava a 3ª divisió.

En quant a l'equip algaidí, casi tots els jugadors eren del poble.

Digau-mos com vos feren president.

Amb motiu de la meua col.laboració per fer el camp, em proposaren com

a president, casi a la força, ja que jo vivia a Ciutat i tenia molta de feina.

A la directiva érem molts, tots els fundadors, que mos repartíem la feina en diferents àrees: deportiva, camp, etc.

Qui record que en formava part era el vicari D. Nadal Trias; devia ser per evitar les discussions que poguessin sorgir quan mos reuníem.

A nivell esportiu, què mos direu d'aquell primer equip de l'Algaida?

Ja he dit abans que tots els jugadors eren d'Algaida i això ja representava no tenir cap tipus de gastos per aquest concepte. Record amb alegria l'equip infantil que aconseguí ser campió, però mos llevaren l'alegria ja que en Toni Sastre de Son Endiot passava l'edat reglamentària i se n'adonaren. De totes maneres, era un gran equip.

Des de sempre heu seguit els equips inferiors?

Els jugadors més petits, els infants, mai no enganen el públic, sempre donen tot quant tenen, i això ho valor més que lo que puguin donar jugadors més fets i tal vegada més bons, però molts, no tots, juguen quan volen. I això no m'agrada.

En quant a si estic amb els nins, fa tres anys vaig fer el primer torneig de futbol petit, torneig que es continua fent, encara que ja no hi particip per diferents malentesos.

De totes maneres, no me pero els partits dels més petits.

Quina és la vostra opinió sobre l'Algaida actual?

A un poble com el nostre és molt difícil mantenir un equip d'una certa

categoria, ja que el pressupost és molt elevat si has de començar a pagar l'entrenador i diferents jugadors; es fan necessàries les subvencions.

De totes maneres, la trajectòria dels darrers anys és bona; pens que tan sols fins a infantils els equips són bons de dur perquè els pares ajuden molt.

D'altra banda, una cosa molt positiva han estat les obres del camp de

futbol i sobretot el local del bar, si bé es queda petit els dies que hi ha partit.

Fins aquí la xerradeta amb el que va ser el primer president de l'Algaida, ara fa vint-i-cinc anys, que ens ha recordat com varen esser aquells inicis heroics.

JOAN TROBAT

SUBCAMPIONES D'ESPANYA

L'equip infantil femení del C. P. Pare Pou va participar, com a Campió de Balears de Centres Escolars, al Campionat d'Espanya que aquest any s'ha celebrat a Mallorca, a Calvià, del 15 al 21 de juny.

Les jugadores, delegada i entrenador algaidins estaven a l'hotel Los Tordos de Magaluf juntament amb tots els participants de cada una de les Comunitats Autònomes en la competició de voleibol, tant masculins com femenins.

En aquest campionat d'Espanya s'establiren quatre grups de quatre Comunitats cada un i el C. Pare Pou estava al grup D compost per Melilla, Cantàbria, Madrid i Balears. (Un grup molt fort)

El primer partit fou contra Cantàbria a la qual es guanyà per un clar 3-0; el segon partit, dilluns dia 17, es jugava contra l'equip campió de Madrid, el C. P. Virgen del Bosque, amb un potencial increïble i es va jugar el partit més important de la temporada amb una durada de quasi dues hores i mitja, amb un esforç titànic, un joc espectacular per part dels dos equips i amb uns marcadors molt ajustats; es

Equip infantil femení, subcampió d'Espanya.

va arribar al "tie break" que es guanyà per 3-2 donant un gran pas cap a l'èxit final. El dia 18 es va jugar contra Melilla que va resultar ser l'equip més fluix del campionat. El resultat va ser un contundent 3-0.

La classificació del grup va quedar així:

1. Balears (C. Pare Pou)
2. Madrid (Virgen del Bosque)
3. Cantàbria (C. Malacoria)
4. Malilla (C. Mediterráneo)

Les semifinals ens duïen a aparellar-nos amb el campió del grup C que va ser Astúries (C. P. Miguel de Cervantes) i en un partit quasi perfecte, on totes les estratègies programades varen sortir segons el que estava previst, lluint al cent per cent de les possibilitats i animats pel nombrós públic que des d'Algaida es va desplaçar al Poliesportiu de Calvià, familiars, amics, alumnes i

professors del C. Pare Pou i simpatitzants en general ens donaren la força necessària per encarrilar el partit amb un resultat final de 3 a 0.

Dia 20 a les 18 hores LA GRAN FINAL contra el campió d'Andalucía, un equip superfort i amb una tècnica que no tenen ni les cadets. L'equip algaidí, quan es va veure finalista del campionat d'Espanya, no va poder contenir l'emoció i la responsabilitat de tal gesta i només resistiren al principi, perdent al final per 3 a 0.

No obstant, i com va publicar el Diario de Mallorca, "Algaida entre los grandes del voleibol nacional, l'equip algaidí va escriure el seu nom a la història del voleibol balear per haver estat l'únic equip que ha arribat mai a una final. El millor equip classificat en tota la història i en tots els esports havia estat el de-sè i aquest any s'ha arribat al sisè en futbol.

Algaida, una festa!!

L'arribada a Algaida fou molt sentida i emocionant. No hi ha paraules per descriure la rebuda de l'equip en arribar a Ses Escoles: sols les llàgrimes i els alens espessos i la sorpresa general de les jugadores, amb les cames que flaquejaven de l'emoció.

Quan es va entrar al pati de Ses Escoles per les barreres de Sa Tanqueta, tots els alumnes del Col·legi Pare Pou esperaven l'equip victoriós fent el passadís d'honor entre crits, vives i aplaudiments fins a una tarima improvisada devora el pou del pati.

Allà la direcció del centre va dirigir unes paraules i donà l'enhorabona a tots, i cada un dels

Equip infantil masculí, campió de Mallorca.

professors va entregar un preciós ram de flors a cada una de les jugadores, delegada i entrenador. Poc temps més tard i sense haver patit l'emoció i entusiasme es va fer una recepció a l'Ajuntament i després d'unes paraules d'elogi del batle es varen entregar uns regals a tots, una

placa commemorativa i un refresc per a tots.

Finalment es va anar a l'església i cada membre de l'equip va oferir una flor del seu ram a la Mare de Déu i es va resar un pàrenostro en agraïment per s'èxit esportiu aconseguit i per pregar per tots els algaidins.

Equip cadet femení, campió de Balears.

ANDREU GELABERT
un entrenador felicitat

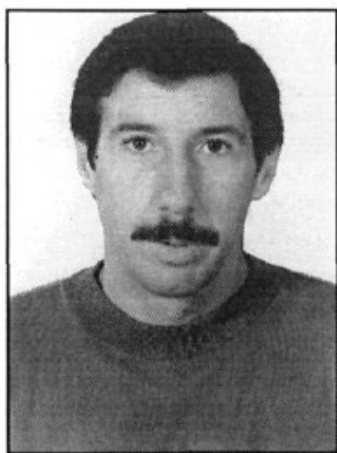
Una de les persones més felicitades aquests dies fou l'entrenador, que va rebre alabances de tots els estaments: del Director General d'Esports de la CAIB, del President de la Federació Balear de Voleibol, de representants dels clubs participants i també del Col·legi Pare Pou i de l'Ajuntament d'Algaida i de tota l'afició algaïdina.

Aquí teniu unes frases de l'entrenador:

- "Amb aquestes jugadores i aquest públic qualsevol entrenador seria bo".

- "El suport dels seguidors algaïdins va valer mig partit".

- "La feina del 'banquillo' va ser molt important".

- "L'èxit és de tots i per tots ja que tots han contribuït".

- "El comportament de les jugadores a l'hotel durant tot el campionat ha estat exemplar. Així dona gust ser entrenador".

- "L'equip i jo volem donar les gràcies a tots els qui ens han ajudat: pares i mares, alumnes, amics, professors, ajuntament, església, sa revista Es Saig, etc. i volem i desitjam que aquest èxit sigui compartit per tot el poble."

Equip infantil promoció, 4rt. del campionat de Mallorca.

Composició de l'equip:

1. Yolanda Andreu; 2. Marga Maya (capitana); 3. Cati Cerdà; 4. Ma. del Mar Puigserver; 5. Ma. Catalina Ros-siñol; 6. Ma. Mna. Fullana; 7. Ma. Mna. Maya; 8. Adela

Ferrer; 9. Ma. Carmen Linares; 10. C. Ma. Farrús; 11. Cristina Farrús; 12. Ma. Laura Ferragut (capitana 1). Delegada: Francisca Pocoví. Entrenador: Andreu Gelabert. Ajudant entrenador: Miquel Artigues.

Equip benjamí mixt, 5è del campionat de Mallorca.

Altres equips:

Cadet femení: Campió de Balears.

Infantil masculí: Campió de Mallorca

Benjamí A mixt: Campió de Mallorca.

Infantil de promoció: 4rt. de Mallorca.

Benjamí B mixt: 5è de Mallorca.

Aleví A femení: 5è de Mallorca.

Aleví B femení: 6è de Mallorca.

Aleví masculí: 6è de Mallorca.

C. V. Algaida Penyes: 5è classificat.

Enhorabona a tots els jugadors, jugadores, tècnics, directius, així com als pares, mares i amics pels èxits del voleibol algaidí durant aquesta temporada que ja acaba.

Selecció cadet:

El campionat d'Espanya de Seleccions Autonòmiques es fa a Valladolid del 3 al 7 de juliol amb la participació de dos representants del nostre municipi: Francisca Pocoví com a jugadora i Andreu Gelabert com a entrenador.

Concentració nacional d'estiu a Guadalajara.

A la ciutat de Guadalajara es concentren els 140 jugadors i 140 jugadores més importants (pel joc i per l'alçada) de tota Espanya, però el més important és que entre ells hi ha seleccionades algaidines:

1. Ma. del Mar Puigserver Juan (per alçada).

2. Ma. Laura Ferragut Jaume (per altura).

3. Cati Cerdà Amengual (pel seu joc, especialment la rematada).

Seleccionador: Andreu Gelabert.

No obstant això, ha estat una pena que altres jugadores de l'equip algaidí

Equip benjamí A mixt, campió de Mallorca.

no hi puguin assistir ja Enhorabona a les escolliques s'ha reduït a 8 el des i sort així com ànim i a nombre de participants de seguir endavant a les que les Balears i la qualitat no han tengut la sort de principal que exigeix la der-hi assistir. Federació Espanyola de voleibol és l'alçada.

JOAN TROBAT

Solucions als mots encreuats

Horitzontals: 1. quilòmetre. 2. untura. ien. 3. acetona. llc. 4. rimeg. mana. 5. To. cebacis. 6 E. pineda. 7. 7. rol. et. boa. 8. ofensiva. r. 9. lenticula. 10. asav. alarb.

Verticals: 1. quarterola. 2. unció. ofès. 3. ítem. plena. 4. luteci. ntv. 5. orogènesi. 6. man. bètica. 7. E. amad. vul. 8. Ti. acabala. 9. reuni. O. aR. 10. encastar. b.

NOTÍCIES D'ARXIU

NOTES REFERENTS A LA MORT DE MIQUEL MULET (1670)

Transcrivim uns documents que fan relació a l'obra pia de Miquel Mulet, mort el 1670, i a la composició amistosa entre l'hereu, Pere Mulet, i el seu germà Miquel respecte a l'herència que li pertocava.

Als 27 juny de lo any 1670 passà de esta vida per a millor l'ànima de Miquel Mulet, fonc aquest dia el divendres de Sant Pere, i morí entre les dos oracions, fonc enterrat lo endemà a la última missa que fonc circa de les 12 de dia 1670.

Jo Domingo Llatzer cerer he rebut del Sr. Pere Mulet de la vila d'Algaida catorze lliures i onze sous dic 14 ll. 11 s. los quals són per lo valor de vint-i-quatre lliures i tres unses de cera que prengué de la mia botiga per a la sepultura del Sr. Miquel Mulet son pare que a raó de 12 s. la lliura ha valgut dita cantitat, fet als 30 juny 1670.

Jo Fr. Jaume Castell comissari de la Terra Santa fas fe com lo senyor síndic de dita Terra Sta. ha rebut de Pere Mulet vint sous per tants ne deixa Miquel Mulet son pare per obra pia a la Terra Sta. de Jerusalem. Fets als 5 de juliol 1670.

Jo Pere Joan Prats Pr. fas fe com Joan Vanrell escolà confessa haver rebut de Pere Mulet devuit sous dic 18 s. i són per lo tocar, port de la Creu i salves de lo enterro de Mi. Mulet son pare a 29 de juliol de 1670.

Jo Pere Joan Prats Pr. pdor. de les inventicis del R. Comú de la Isglésia d'Algaida confés haver rebut de Pere Mulet vint-i-cinc lliures deu sous dic 25 ll. 10 s. i són per la caritat de 170 misses baixes celebrades en dita Isglésia p. ànima de M. Mulet son pare, dir se han les qui es podran en altar privilegiat fet vui als 29 juliol 1670.

Vistes les obres pies deixades per Miquel Mulet fill de Sebastià de la vila d'Algaida en son últim testament en

poder de Ant. Moll nott. fet als 25 abril 1665 i reconeguts los albarans antecedents i vist restar aquelles acomplides per ço definim i alliberam a sos marmessors de dita obra pia vui als 29 juny 1671.

Jo Mateu Salom fas fe i testimoni com Pere Mulet del Lladoner arrenda a mestre Mi. Mulet peraire quaranta-sis bèsties de llana ço és trenta-set anyelles grosses bones i rebedores i nou anyelles i també mateix li dón estim de mascles de nombre de sis oliveres i aquelles van amb la renda i totes les pastures per preu de vint lliures dic 20 ll. i un anyell i dues carretades de fems i per esta la veritat fas lo prt. vui als 20 de setembre de 1671.

Jo debaix firmant Miquel Mulet conrador de la vila d'Algaida habitador en la Parròquia de Marratxí confés haver rebut en diverses partides de Pere Mulet mon germà dos-centes cinquanta lliures dic 250 ll. en diner contant i amb lo valor d'un parell de mules i deu quarteres de blat, les quals són a compliment de 700 ll. que lo dit mon germà me prometé donar i fer bones en la celebració del meu matrimoni que he efectuat amb Bàrbara Mayol de dita parròquia de Marratxí comprès el valor de les propietats de què em féu llegat Miquel Mulet mon pare en son últim testament en poder d'Ant. Moll nott. i de la promesa de dit mon germà consta en acte rebut el dit Moll nott. i com les propietats que dit mon pare em féu llegat haguem concordadament convengut valer 450 ll. és vist restar per al compliment de dites 700 ll. les dites 250 ll. que com és dit confés haver rebudes en lo modo i forma damunt dit i així fas a mon germà fi apoca i definició de dites 700 ll. i en cas hagen discorregut d'aquelles alguns interessos li'n fas liberació, i per ser esta la veritat fas lo prt escrit de ma gana i firmada de mon nom. Vui als 11 de maig 1674.

(Arxiu de Can Mulet)

(Ve de la darrera pàgina)

Aquest és el punt de partida de l'obra. N'Ernest no s'hi presenta, i n'Isaac què fa? Idò utilitza el poder de la imaginació. Dins la seva esquizofrènia, n'Isaac comença a parlar i a sopar amb n'Ernest, encara que aquest no hi és present. Fins que al final s'adona que tot ha estat un muntatge de la seva ment, un mal somni. L'espectacle acaba quan el protagonista es desperta dins un abisme, dins un pou i reacciona, veu que realment està sol. Per acabar, sona el timbre de l'entrada. Qui és? N'Ernest? Una veïnada?...És un final absurd, un final incògnita. Cada espectador pot pensar el que vulgui.

-Quin és el missatge que vols transmetre amb aquesta obra?

No m'agrada el teatre que no diu res. El que jo vull fer és un teatre pedagògic, que ensenyi alguna cosa, que quan la gent surti del pati de butaques pensi en el que li han contat damunt l'escenari. *Quarts de Nit* presenta el tema de l'homosexualitat, vull que la gent la vegi com una forma de ser molt natural i que no provoqui alarma a la societat.

-Un element innovador que has utilitzat en aquest espectacle és l'ús dels aromes. Com ha anat l'experiència?

Del que me sent més orgullós és que per primera vegada a Mallorca s'ha utilitzat, i a la meua obra, l'aromateràpia, un recurs molt estès per Europa i Catalunya. A cada emoció: malenconia, tristesa, felicitat...li correspon un aroma escampat dins la sala que té una influència terapèutica sobre el cos humà. És com vestir les paraules d'olor (agradable o desagradable), de donar-les més riquesa. El públic va reaccionar molt bé, estava un poc sorprès.

-És la primera obra que escrius?

No, ja n'havia escrites altres, quan estava com a monitor al grup d'esplai d'Algaida, i també per a companyies de Palma. No ha estat fàcil escriure *Quarts de Nit*, és el resultat de tres anys de feina.

-Què hi poses de tu mateix a l'hora d'escriure o d'interpretar?

Tot: la meua creativitat. Em consider una persona molt creativa, i sempre, a l'hora d'escriure, m'agrada posar-hi un punt de màgia: una llum d'espelma, un encens. M'agrada crear una atmosfera senzilla, però amb molta subtileza. Quan actuo deix de ser en Vicenç Oliver, som el personatge a qui don vida. Quan escric som en Vicenç, però en Vicenç dins el Mercat de l'Olivar, en Vicenç passejant pel Mercat de la Boqueria de Barcelona, captant coses de la gent, aspectes de la vida quotidiana; una simple mirada et pot donar molta informació a l'hora d'escriure.

-Repassem un poc la teua trajectòria dins el món del teatre.

Actualment form part de la companyia "Montclar" de Girona, i també de la companyia "Es Cadafal" d'Algaida que ara passa un grip, té una època de repòs. He participat a dos muntatges de la companyia "Theomai Teatre" de Palma: *Bous, llunes i dimonis* que representarem al "Club Diario de Mallorca", i *Dama de cossiers* a la Fundació Pilar i Joan Miró, aquesta obra basada en un text de Tano Aguiló sobre l'origen dels cossiers. En aquests espectacles la meua feina ha estat, per dir-ho de qualque manera, interior, no de cara al públic: *atrezzo*, assessorament de vestuari, maquillatge, utilitatge...

-La companyia "Es Cadafal" d'Algaida...

M'agradaria donar les gràcies a en Llorenç Antich "Mora", el director de la companyia, perquè va ser la persona que va començar a polir-me. Ara per ara no tornaria a fer teatre popular, les meves inquietuds són més avantguardistes, però em sent molt arrelat a la companyia "Es Cadafal" de la qual som soci fundador.

-Després d'Es Cadafal, Palma, Girona, Barcelona...

Després vaig començar a fer cursets de teatre a Ciutat. No he volgut vincular-me a cap institució ni escola de teatre, sempre he anat un poc d'independent. Després de veure que el teatre a Mallorca era molt limitat, vaig partir cap a Catalunya, em vaig establir a Sant Feliu

de Guíxols, a la província de Girona, una ciutat petita i tranquil·la. A Girona, durant els darrers 3 anys, he fet espectacles de cafè teatre, en voldria destacar dos: *Nits de Cabaret* i *Les mil i una nits*. Però el que he fet tot aquest temps, és refugiar-me en mi mateix i escriure, escriure i escriure. El proper mes de setembre em traslladaré a viure a Barcelona, ara m'estic preparant per presentar-me a la prova d'accés de l'Institut del Teatre de Barcelona, per formar-me com a actor.

-Quin és el futur d'en Vicenç Oliver, la interpretació o la creació literària?

En principi voldria dedicar-me a la interpretació, però en el futur vull ser un bon guionista i dramaturg. Crec que el problema actual és que manquen escriptors de teatre. A Mallorca, per exemple, estam cansats de veure sempre el mateix; manquen idees noves, imaginació. El públic deixa d'interessar-se per les obres tradicionals, falta una revolució teatral.

-Com va reaccionar la teva família quan decidires dedicar-te al teatre?

De molt petit he duit el teatre dins la sang, ja participava a les funcions del grup "Pinyol vermell", a les representacions que organitzava l'esplai...Però arriba un moment

en què tu consideres tot això com la teva professió, el teu futur. I topes amb l'opinió dels teus pares que ho veuen com un passatemps, una afició. Fa 3 anys a ca nostra ho consideraven com una cosa absurda. Però ara, i d'això n'estic molt orgullós, a ca nostra han vist que el teatre és el meu món, és el que més m'agrada. I és ara quan començ a trobar el suport de la meva família.

En Vicenç Oliver té previst representar *Quarts de Nit* a Manacor i a Eivissa, encara no hi ha dates per a les funcions. Un dels projectes del que parla amb més il·lusió és el del muntatge *Les mil i una nits* convertit en un megaespectacle que podria tenir com escenari el palau d'esports de Palma.

Però quan torni a Girona, l'espera un grup de teatre molt particular. En Vicenç realitza actualment la prestació social substitutòria a un hospital geriàtric. Allà, amb un grup de persones majors, ha organitzat una petita companyia: l'estimulació, els colors, els records...tot ajuda aquestes persones a alliberar les seves emocions, és una altra manera de fer teatre.

Biel Sastre

CRÒNICA NEGRA

Desmentit oficial (Crònica del corresponsal de l'agència internacional P.I.N.S.S.O.S.).- Davant els insistents rumors que anaven de boca en boca, l'Ajuntament d'Algaida (Cañorca) s'ha vist obligat a presentar als mitjans de comunicació un escrit oficial on afirma: primer, que ell no té absolutament res a veure amb la tala indiscriminada d'arbres a l'Amazònia; segon, que ell es conforma, de moment, amb esmotxar, ben esmotxadets això sí, una quinzena de pins que té devers l'Escoles del poble; tercer, que no és cert -i ho han tornat a remarcar, que quedi clar que no és cert- que hagin rebut cap telegrama del Papa de Roma demanant-ne l'indult, dels pins acoquinats; i quart, que si qualche habitant del poble es posa excessivament sentimental per la pèrdua irreparable d'un record lligat a la seva joventut, que això són per a molta gent els pins de les Escoles, l'Ajuntament li regalarà una novel·la de na Corín Tellado perquè -ha dit textualment- "hi ha coses més importants per les quals plorar".

UNA XERRADETA AMB...

en VICENÇ OLIVER (de Can Salem)

Monòleg.

És el bronziment, que fa
el silenci
dins l'espera
el dubte
la desesperació
l'amor i la tendresa
dins l'efecte de l'odi
que fa, que la contradicció
sigui l'aclariment
dels vostres pensaments amagats.
Una explicació?
No cal.

Tan sols una mentida ho podria explicar...
(Sebastià Frontera)

Amb aquest poema defineix en **Vicenç Oliver** l'obra de teatre *Quarts de Nit*, de la qual és autor i actor. I que el passat 27 de juny va presentar al Teatre Principal de Ciutat.

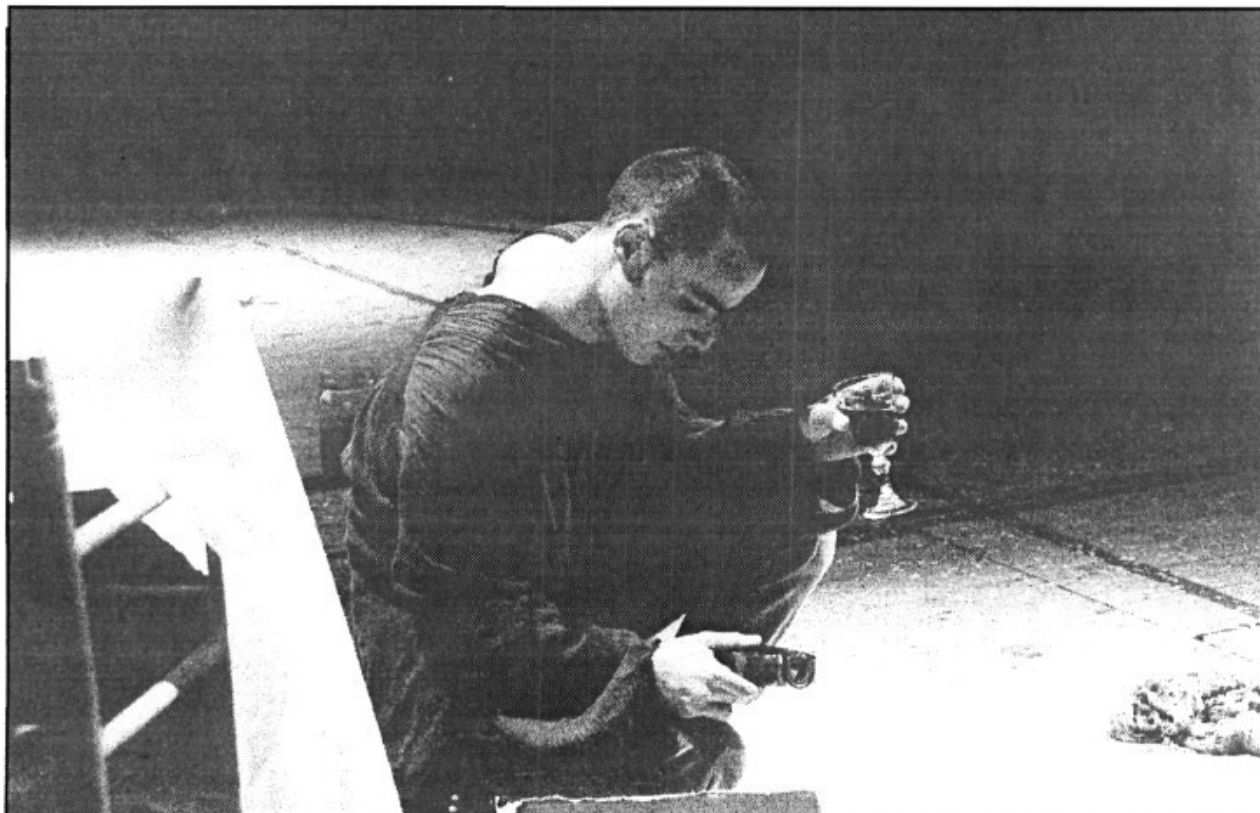
La Xerradeta d'ES SAIG aquesta vegada vos convida a viatjar pel planeta del teatre, un món d'emocions i fantasia que en Vicenç habita des de ben jovenet.

-Què fa un jove com tu en un teatre com el Principal de Ciutat?

Em vaig assabentar que s'havia convocat una mostra de teatre jove i hi vaig presentar el meu projecte. Els organitzadors, d'un total de 15 treballs presentats, en seleccionaren 6, entre ells el meu. Això m'ha permès presentar *Quarts de Nit* al públic mallorquí.

-"Quarts de Nit" és un monòleg que tu has escrit i que tu interpretes. Com el definiries?

És la història de la relació entre dos homes: n'Ernest i n'Isaac, que n'és el protagonista que jo interpret. Després de 5 anys de no saber res un de l'altre, n'Isaac reb una carta de n'Ernest i queden per sopar.

(Segueix a la pàgina 46)